

**Entrevista a
Joan Rotger,
repartidor
de diaris**

**Joaquim Forteza
Fuster,
un home de combat**

**A Miquel de
Son Xorc,
per a sempre**

RESSÒ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 8, Núm. 67 • Febrer 95 • 225 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

MAJOR
VIATGES *Tours*

*Tot un Món
per Viatjar.*

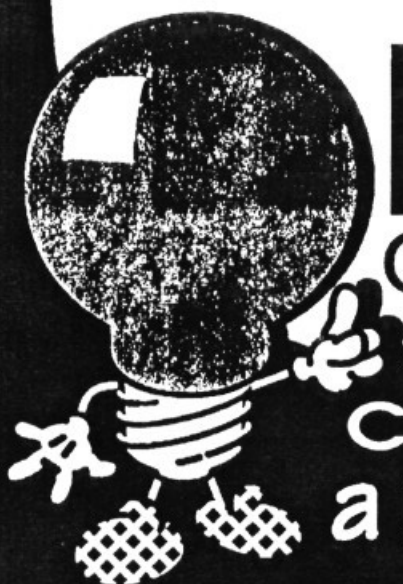
SETMANA SANTA '95

Viena	7.800.-	Lisboa	37.500.-
Rumania . . .	9.200.-	Praga	88.000.-
Rusia	116.000.-	Lourdes	54.000.-

A més, consulti les superofertes a:
Cancún, Cuba, New York, Santo Domingo,
Canàries, Cartagena d'Índies, etc.

Carrer Major, 8 • Tel. 58.24.00 • Fax. 5811.60 • 07260 FELANITX

**Ara, canviar a més
li costarà menys.**

Gesa

**CANVI
a 220V**

Informi's:
(cridada gratuïta)

900-220.220

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Diuen que...	4
Vos recomanem...	5
Cartes dels lectors...	6
La recuperació de Sa Pista...	7
Ses Covetes o el desgavell...	8
Sant Antoni de la pagesia...	9
Notícies del poble...	9
Ca'n Salom...	10
Adeu Ramona!	11
La fesomia de Campos...	12
Punt verd a s'Escorxador...	13
Fotos d'antany, i d'ara...	13
Un sermonet pre-electoral...	14
Sant Blai en festa...	15
Notes breus...	16
El Miniperiódico...	17
Fen una volta per la vila...	18
Pel seu nom els coneixereu...	20
Educació...	21
Campos d'un temps...	22
Campos: un poble vell?	23
Notícies de Partits...	26
Opinió...	27
Sota el Sol i la LLuna...	28
Esports / Necrològiques...	29
El Campos no acaba...	30
Miquel Roig Mestre, un porter...	30
Fora de banda...	31
Futbolades...	31
Temps de joc...	32
Bàsquet...	34
Vela...	34
Club de Pesca Campos...	35

El Cinema:

una assignatura pendent

s complirà enguany el centenari de la primera projecció cinematogràfica, feta a París pels germans Auguste i Louis Lumière, dia vint-i-vuit de desembre d'aquell any on la primera claror d'una sala a les fosques il·luminaria tot un futur que encara avui trespasa i volem. El cinema va néixer aquell dia de l'any 1895, i la data és històrica.

Tots i de per tot, generació rera generació, n'hem rebut les bones i gratíssimes conseqüències. Pocs pics

tendrem un punt de referència tan elogiuable als ciutadans del món, potser massa perduts en altres fetes que voldríem oblidar. El cinema, però, és viu. Es manté ben viu, malgrat les molt diverses engronsades que ha rebut -sobretot darrerament.

Aquest és l'ull del futur. Un poble sense Cine? Als secalls d'avui això hauria de ser molt preocupant, i no ho és: o almanco sembla que no ho és. Un poble sense Llibres? Als secalls d'avui això és impensable, malgrat la migradesa de lectors que patim. Però el llibre és viu, talment com ho és el cinema, tot i perdonant la incursió tremenda del vídeo, que facilita la feina a qui el sap usar i enterboleix el seny de qui només en té una mica. El cinema -tots els films del món- es mantindrà sempre batejant al cor dels ciutadans que saben gaudir-lo perquè des de qualsevol sala fosca de la intel·ligència una imatge valdrà sempre molt més que mil paraules. És llei de vida. Una Llei. Viure per veure en un centenari que hem-haurem- de celebrar. Almanco per testimoniar, obertament, la nostra fidelitat i gratitud a molta gent amb nom al celuloide, però aiximateix anònima i ben nostra sempre.

La vila de Campos va ser, sobretot als anys setanta, capdavantera en qüestions filmiques. Tres magnífiques sales de projecció -**Cine Recreativo**, **Salón Moderno** i **París Cinema**- ompliren de goig durant moltes nits i horabaixes de diumenge els cinèfils tossuts i molt sensibles. Antany també, en la fosca de la retòrica, el cinema va ésser un gran protagonista en les reunions corals campaneres, al **Cine Albor**, cau i creu de la censura imposada pel govern de Franco i les tisores grosses dels capellans. Com a mite, avui insigne i enyorat de tantes il·lusions perdudes. El Cinema era, i tornarà a ésser, mig món de fantasia assantada al bell cor de la il·lusió, una fugida nítida cap al seny de la innocència que ningú no vol perdre, un mirall on es reflecteix únicament allò que volem veure, la mà d'un amic, una porta oberta, més claror.

Seria de doldre, per tant, que un poble amb tanta, i tan intensa activitat cinematogràfica acumulada no pogués commemorar com pertoca el centenari del naixement del Cinema, escrit en majúscules. És una fita, un fet aquest d'enguany, que no podem perdre. Evidentment no serà fàcil. Però s'hauran de superar molts de fets imprevisibles, tots ells. Treure coratge d'on no n'hi ha. Ara mateix -i no importaria ni dir-ho de tan sabut com és- a Campos no hi ha una sola Sala on es puguin projectar nítidament pel·lícules: Films. N'hi ha on se'n podrien projectar, però caldrien massa esforços. Inútils?

Què fer? Celebrar i commemorar a Campos el centenari del naixement del cinema, tal qual i potser més i millor com ho faran a cada poble petit i a cada ciutat gran del món. Som, tots, hereus d'una llarga tradició cinematogràfica, i és a nosaltres a qui ens pertoca actuar en conseqüència. Fer de l'efemèride un silenci seria massa greu. Callar no convé.

És necessari per tant, es fa fer, obrir el cor del seny, i des de l'Ajuntament, fins a totes les entitats i institucions locals amb call de Cultura, fer possible l'homenatge, aquest testimoni de gratitud, sincer i obert, que molts desitjam ben viu, sobretot tacats encara d'esperança...

Diuen que...

— Val més menjar quatre taronges cada dia que tenir diarrea un pic a l'any.

— Si la candelera (2 de febrer) plora: l'hivern és fora. Si la Candelera riu, és lluny l'estiu. Va riure...

— Ressò no té cap culpa que les musses -i els mussos- que tantes frases -dites- fetes foc ens varen inspirar, ara se'n vagin de la vida consistorial deixant l'Ajuntament amb mitja claror i qualque cosa fosca.

— En vendram d'altres que beuran del mateix suc. També voldran brou de pollastre.

— Tanta sort que encara podem gaudir de la presència d'Helena Garcia Melero als informatius dels dissabte/diumenge de TV3.

— Se'n va anar Romario. Sebastià Roig ens deixa. I la culturera, què se n'ha fet de la cultureta? i dels boleros? I del fogueró de Santa Catalina? I de les coques amb pebres?

— Aquestes darreres setmanes enlloc de febrer ha fet maig.

— A la placetona del Socarrador, amb tantes pasteres i cossiolsots que hi han posat, no hi poden donar una passa. -Només exageren els que van endarrera de menudències.

— Unió Mallorca no és que

dugui la troca embullada, és que té massa poca troca.

— Enlloc de parlar dels polítics -menudències- ens convindrà més parlar de l'equip dels benjamins de Futbol-7, perquè, si o erram els pronòstics, acabaran la lliga sumant més de dos-cents gols.

— No treuran tants de vots Els Verds, ni Esquerra Unida, ni el pastís de Ruiz Mateos, ni el pebre cru, ni una tomàtiga rostida.

— I enguany, quin nom s'han posat els nostàlgics de la Falange punyetera i de les JONS?

— Ja n'hi ha que comencen a tremolar: El saig. El Sheriff. Kung-fu. En Cantamanyanes. En Clot dels Pous. I Tutti quanti...

— Si anau, o telefonau al PAC local, millor si ho feis xerrant el castellà de Múrcia, de Càceres o del l'Argentina.

— La gent d'UC -no confondre amb el grup musical eivissenc- va una mica cop-piu.

— N'hi ha més d'un que ara mateix regularia...

— Per cada persona un vot. I per cada pet un rot. Hi torna haver massa comandera.

— Aviat tots els grossos faran l'esclafit.

— I si no guanyen tot seran mals i pestes.

— I quan ja no sigui batle, què s'afaitarà la barba?

— Darrerament el número del sorteig de l'ONCE mai no acaba en 7. La culpa és de González o d'Aznar?

— L'Ajuntament de Campos no ha rebut subvencions per baratar les plaques de noms de carrers per haver presentat la sol·licitud fora de termini.

— El Batle no va comparèixer per Sant Blai.

— Després de la missa a Sant Blai posen oli al coll. Als regidors els fan la revisió completa. Estan més d'una hora a sortir d'allà darrera.

— N'hi ha que reclamen Sant Blai com a festa local.

— Ara que ve l'estiu hi podrà haver un recital d'ELS PETS a Campos. Tot depèn, en part, dels números claus. I del final de maig.

— Si tot va bé, no parlarem mai més de cultureta.

— El dia de Sant Blai -pura coincidència-, el poble de Montuïri fou pres pels campaners i campaneres que anaren a donar el condol a la família d'en Miquel de son Xorc (sempre el recordarem).

— De tot el trull de les subvencions, de les comissions, i de les cares brutes de la fabriqueta del camí de son Fullana ja en parlarem el mes que vé.

— Una altra errada de l'Ajuntament? No n'hauran endevinada ni una. Encara que potser han endevinat una Bono-loto i no ens hem temut. Que tinguin sort.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2^{on} • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

• Un llibre introbable: l'edició facsímil del «Llibre de les bèsties», de Ramon Llull, que recentment han escenificat a Barcelona **Els Comediants**, fins i tot amb subvenció del Govern Balear.

• Per a compensar i ara que anam de llibres: «**El cine italiano en 100 películas**», d'Augusto M. Torres. (Alianza Editorial).

• També «**Nàufrags**», del menorquí Joan Pons. (Ed. Columna). Tota una delícia d'escriptura. Una novel·la magnífica. L'autor encara no ha fet els seus trenta-cinc anys.

• Una llagrimeta, o tres, -i de tot cor- per a Jaume Perich, el filòsof de l'humor, transpassat, de cop sec, a principis de febrer. Estarem molts anys a tenir-ne un altre com ell, si hi arribam.

• Als uns, i als altres. A tot Déu. No girar la truita un altre pic. Seria massa.

• Anar de Rua. Agranar Sa Carrera. Espiar els veinats. Creure que hi ha dimonis. Pixar al vostre corral. Venerar San Zamorano. Pegar un cop al turmell d'un àngel. Pregar perquè aferri la gespa del Camp Nou. Que Bakero faci més gols. (La llista és llarga, tant si fa fred com si fa calor.)

Vos recomanam

• El film «**Dias Contados**», del basc Imanol Uribe. Amb Carmelo Gómez i Ruth Gabriel de protagonistes.

• I com a la doble sessió cinematogràfica dos films molt bons: «**Pulp connection**», de Quentin Tarantino. I «**El perquè de tot plegat**», de Ventura Pons; un film inspirat en diverses narracions breus de Quim Monzó.

• Pera un dissabte qualsevol, abans de sopar amb les amigues i els amics, un bon xampany català: **Brut Agrest**, de la masia Freixe. (A Campos en venen).

• EIC.D. de Toti Soler; «**LYDDA**» (El Paso Records). El vos volfem recomanar fa uns mesos. Però ens va fugir del cap...

• També «**Hold me thrill me kiss me**», de Gloria Estefan. (Epic).

• Carxofes de Sa Pobla bullides amb oli de Caimari; ben esclafades entre dos moniatos dolços i una manada d'espàrrecs de cristià. Tot ben regat amb salsa de tomàtiga de ramellet, torrada al foc, amb un all extremeny, julivert valencià, i mitja unça de sal de cocó. Tot imprescindible.

• No posar canyella a l'enciam.

• Ni canyelles en remull: es desfan molt aviat. Val més sopar tots sols que mal acompanyats.

• No recomanar res fins que arribi l'estiu. Perquè recomanar és fàcil. Però més difícil és perdre. I n'hi ha que no en saben.

• Visionar, tots els que teniu aparell de vídeo, qualsevol film de John Ford, ara que es commemora el centenari del seu naixement: «**L'home que va matar Liberty Valence**», per exemple.

• Enlloc de pensar tant en el Pont

Festiu de Setmana Santa (PFSS); i de rumorejar qui farà primer a finals de maig (VOTA qui vulguis), procurar quedar bé amb les amigues i els amics. No tothom va del mateix trull...

• Demanar excuses quan convé. I que no convé, també.

• Fer un breu -o un no massa llarg- viatge a París a mitjan mes d'abril. És una d'aquelles coses de les quals no vos en penedireu mai.

• Esser malpensats. No fiar-vos de ningú. Creure en un Déu. Posar un 2 al Barça quan jugui a fora. Maleir els Setze Jutges d'un jutjat. No tenir fred de peus. Callar. Riure. Escriure...

• Iniciar un tímid retorn a les revistes prohibides per la dictadura de Franco: **Playboy**, **Lui**, **Penthouse**. Així sabrem, ben certament, que no tot el temps passat va ésser pitjor.

• Evitar dir «Bon dia tenguí» a qui l'únic que té és comandera.

• No fer massa dejunis. Ni acaramullar al rebost tants de litres d'oli d'oliva. Hi ha coses pitjors, evidentment.

• Malfiar-vos de qui fa el desmenjat amb talent, encara que ja n'hi hagi massa.

• Rellegir -en homenatge a Jaume Perich- qualsevol exemplar de la revista «**Por Favor**».

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc.

Ctra. Campos Lluçmajor, Km.1 • Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevenió de càries, Pròtesis i
Prevenió de malalties de les Genives.

IMECO • ASISA • PREVIASA • SANITAS • NOVOMEDIC

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

Les Campanades de la Nit de Cap d'Any

Per ventura es pot pensar que és un poc massa tard per parlar d'aquestes coses però hi ha dues raons. La primera, que els humans tenim un gran defecte i en coses com aquesta que passen un pic en l'any quan ens hi tornam trobar no ens recordam del que va passar fa 365 dies, per això no serà de més parlar-ne ara. I la segona i més important és que el meu grau d'exhaltació, ràbia i deconsol era tan elevat que probablement la meua denúncia hagués estat tan virulenta que hauria ferit alguna que altra sensibilitat.

El tema no és altre que les famoses campanades de la nit de Cap d'any. Jo, som una de tantes que espera aquest dia amb tota la il·lusió del món perquè pens que a part de ser un dia especial per molts de motius també ho és perquè és l'únic dia que tot el poble de Campos es reuneix per celebrar una festa en comú sense que hi hagi un tros de coca pel mig. Però està ben clar que no tothom pensa així, cosa que no m'importaria si no fos que per culpa d'uns quants degenerats (crec que no els puc posar altre qualificatiu) aquesta festa es va perdent a poc a poc i incita a la majoria a estimar-se més menjar els raïms davant la televisió. Perquè, siguem realistes, a ningú li fa mal que li caiguin a damunt unes quantes gotes de cava en dia tan senyalat, ja que anant

a qualsevol local de la vila un dissabte normal aquestes petites esquitxades són el nostre pa de cada dia. Però el que és inadmissible és que, en aquest dia, ja s'hagi convertit en tradició dur-te'n la gran xopada de cava que implica de manera immediata anar a canviar-te de roba.

I com si això no fos poc, a més s'hi han afegit els petards, i no pel raons on no puguin fer mal a ningú, sinó ben enmig, a fi que l'única manera de menjar els raïms tranquils sigui a davant el Convent, en dret del carrer Major o a la Plaça de Can Pere Ignasi.

El més trist de tots és que els culpables no són nins petits que els puguin pegar un cop damunt la mà perquè no ho tornin fer, sinó un grapat de bergants que duren dins la consciència que la nit de Cap d'Any no hi hagi ningú pel carrer més que ells i, evidentment, els homes de l'Ajuntament que hauran de recollir els vidres trencats d'enterra. Just que sigui com l'any passat, varen ser així mateix 7 sacs.

Margalida Ripoll i Ferrer

Sa Ràpita, 25 de gener de 1995.

Arbres en Blanc i Negre

Provoquen, a l'afecte d'aquests dies de com a massa calor, una angoixa estimulante. Volem referir-nos als ametllers, a la seva florida anual, a aquest febrer. I és precisament una resposta a la seva bellesa l'intent d'escriure aquest quatre mots de lletra. Un humil intent que s'afegeix a tants d'altres intents, a tantes poètiques com flors, petals, es desprenen dels arbres. Són un fenomen d'inevitable repercussió lírica que ja ni tan sols exigeix perdó per molt tòpic que sigui. Tampoc hi ha motiu per voler reprimir el que hauríem de reconèixer com invencible; una melancolia qualsevol.

El foravila campaner, el foravila mallorquí, deixat de la mà de Déu. Hem venut ses cases i anam de lloguer. La pregunta esclafeix a la boca: ¿Són maneres de donar gràcies als fruits que caparrudament treuen enguany els

ametllers enmig de les ametlles podrides d'altres anys sense tomar?.

Les ametlles van barates i la suor és refura, noves polítiques han malmès tota casta de negoci i ara per ara els doblers comanden més rabiosos que mai. Però els ametllers no s'han resignat tan fàcilment, ni les moltes figueres que necessiten una bona esmorxada han abdicat pel nostre desinterès. Estaria bé que molts de joves que no tenen feina traguessin la pols als ormetjos i tomassin les garroves i les ametlles, anassin a fer-ne llenya quan s'hagin d'esmorxar. Així fèiem els poemes sense lletres, amb molta gratitud amb la terra, la gent que ara no entén res pareix que en vol dir.

L'amo en Joan Tronc

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36

Tel. 65.10.63

07630 CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

La Recuperació de «Sa Pista», una realitat

Gràcies a la gestió d'un grup de persones encapçalades pel president del Club Ciclista de Campos D.Miquel Lerma, ha estat possible, que l'actual administrador de «Sa Pista» D.Miquel Llinas, amb nom de l'actual propietària, cedís a aquesta entitat, d'una manera totalment gratuïta, el seu ús. Però eren necessàries executar una sèrie d'obres de restauració, per poder-la deixar en condicions.

Després d'una petició del mateix club s'aconseguí que El Consell Insular de Mallorca, concedís una subvenció a fons perdut de tres milions de pessetes, destinades, a la construcció d'un cinturó de 2,50 metres d'amplària per poder entrenar les bicicletes de carretera; a arreglar els crivells de la capa de rodadura de la mateixa pista; a restaurar els serveis, infermeria i vestuaris; a la recuperació de tot l'enllumenat, amb reposició de noves faroles; i en general a un adecentament de totes les dependències existents.

El proper mes de Març, està prevista la inauguració, d'aquest espai esportiu que tants de records agradables ens porta a la gent de Campos, tant en el pla merament esportiu, com a recreatiu, berbenes, lluita lliure etc. Esperam que aquest club pugui recuperar aquestes activitats, en benefici d'un poble, que tanta afició ha tengut pel ciclisme.

Guillem Mas Forteza

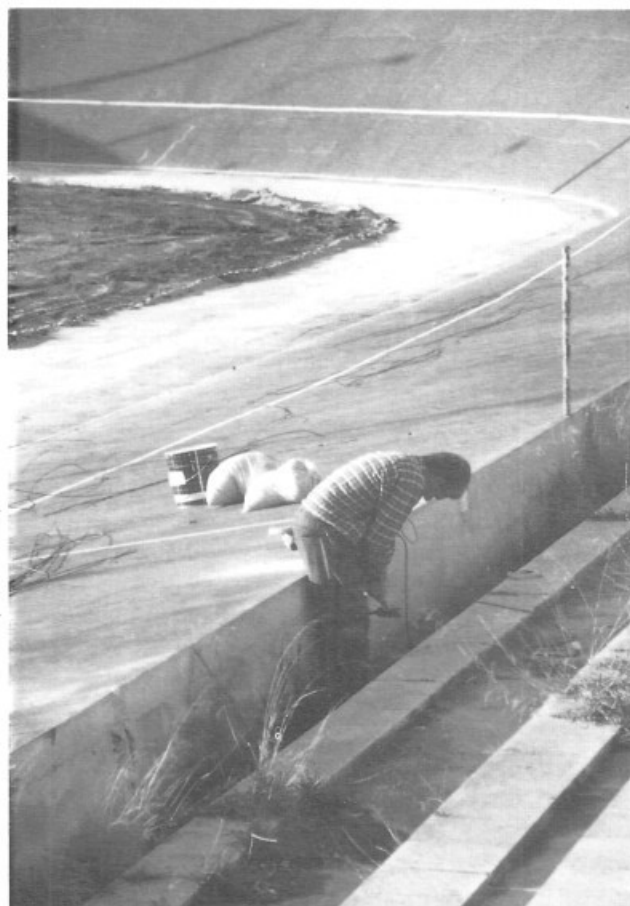

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

lladò

GABINET **lladò** S.P.C.

GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

*Corredoria
d'assegurances*

Carrer Creu, 12 • Tels 65.07.81 - 65.21.42 • Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

FIGUERAS

**PERRUQUER • ESTILISTA
UNISEX**

Carrer Manacor, 40 • Tel. 65.21.10
CAMPOS

Bar - Restaurant

CA'N CÓS

Especialitat en: Cuina Mallorquina, Grill

BANQUETS • NOCES • COMUNIONS

Ctra. Santanyí, s/n - Tel. 65.27.87
07630 CAMPOS

Ses Covetes o el desgavell sense fi

Una altra vegada hem de parlar de Ses Covetes. I ho feim amb disgust perquè el nostre poble surt als diaris i altres mitjans insistentment deixant l'Ajuntament a un nivell poc acceptable.

Malgrat tot, el deure de Ressò és el d'informar i assabentar tots els campaners dels fets que els preocupen. De de la Llicència que el 13 d'abril de 1992 es va donar a Terrusan SA pel Projecte realitzat per l'Arquitecte Torres Cerdó han passat quasi tres anys. Les darreres notícies d'aquest escandalós assumpte tenen dues vessants. Per una banda el Tribunal Superior de Justícia de les Balears ha dictat unes Resolucions desestimant la petició tant de l'Ajuntament com de l'empresa promotora (Marina Ernst) que consistia, pràcticament, en demanar per seguir les obres que no s'havien aturat. És

ben curiós que l'Ajuntament coincideixi amb la promotora i no amb el Consell Insular. Hem de recordar, per ventura, una altra vegada, que el Consell va suspendre les Normes Subsidiàries de Campos pel que fa a aquella zona conflictiva. Ara l'Ajuntament i Marina Ernst tenen la primera contestació del Tribunal: NO, NO ÉS AIXÍ. I segueix el recurs o recursos (que un ja no sap quants n'hi ha en dansa). Mentre, el GOB i el PSM han tengut la raó, al manco, la suficient per no decantar el Tribunal Superior en favor de l'Ajuntament i de Marina Ernst.

L'Ajuntament torna-m'hi, torna-hi, ara ha posat un altre Recurs de suplicació, un recurs inútil com tothom diu perquè es posa davant el mateix Tribunal. I aquest, no trobau que ja s'ho haurà mirat bé?

Ara, l'altra qüestió que està relacionada amb tot aquests embull tan difícil d'entendre -no ho dubteu- és el procés penal que està instruint en un Jutjat d'Instrucció de Manacor i que va iniciar-se amb denúncia del partit Unió Mallorquina. Ara veurem on acabarà? I quan?

El que pareix que ara seguiran són les obres perquè diuen que romanen uns solars edificables que de temps enrere han estat urbans.

Ressò es demana si no eren evitables aquests processos fent les coses bé des d'un principi i actuant com mana la Llei, la Llei que «és igual per a tothom» o això diuen.

Redacció.

Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50
Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

CICLOS GORI

TRANSPORTS MESQUIDA

Ronda Catalunya, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

CRISTALLERIA PERELLÓ

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

BUGADERIA
TINTORERIA

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Síquia, 12 • Campos A 10 Tel. 65.03.45

Un Sant que continua, Sant Antoni de la pagesia

Fotos: Damià Prohens (Foto Vidal)

Notícies del poble

Avui he agafat els atapins i camina caminaràs he partit cap a voltar pel Camí dels ametlers (quina llàstima que es perdés Sa Cova, pens) i segueix llavors cap al Camí de Sa Barrala i veig com la lluentor de l'obra de la famosíssima «fàbrica de sostens» (nom pel qual tothom la coneix) es perd dia a dia. Ahir medalles, subvencions, inauguracions. Avui deutes i més deutes. El PP-UC per medi del Batlle va prometre no sé quants de llocs de feina, on són? Segueix cap a Sa Ronda de la Verge i cap al creuer de Felanitx. Veig que el poble amb lentitud va creixent fent una casa i una altra, es comencen obres. Què passa amb les Normes Subsidiàries? Una normativa que hauria d'ésser útil pels campaners i no ha servit més que per embullar. A Sa Ràpita (i avui no hi vaig per no emmalaltir-me) i a Ses Covetes no s'han sabut ni planificar ni aplicar. A fora vila ja ni en parlem. I dins el poble, ni fu ni fa. I per acabar, què no parlarem dels xibius, avui? Ja ho crec, encara no està fermat del tot. La Sala (PP-UC) i ells (Piris, Galmés i tots quants són) ho volen arreglar de pressa, però les coses

han anat molt enfora i no crec que s'hi avengui l'oposició que fa el que toca. Branca a n'es cerrut!

Es Jai de la Sala.

— No s'ha dit encara la darrera dels xibius des Trenc

Ca'n Salom

L'Agró Roig plora per «Ca'n Salom»

El «Medi ambient». Cal pensar que aquestes dues paraules ho agafen tot; la natura com a cultura, els individus com a paisatge humà.

Gabriel Mesquida.

Quan les autoritats ignoren el Patrimoni Cultural d'un poble, possiblement creuen que no estan obligades a conservar-lo, i vull entendre que aquestes dues paraules comprenen, el Territori, el Medi ambient, i totes les obres fetes per la mà de l'home que destaquen per la seva originalitat, i per la seva intel·ligència artística, el que les dona una dimensió, fora de l'estrictament local.

A Campos de quasi l'any 2000, encara que té una normativa urbanística que protegeix aquest Territori com a contenidor d'una sèrie d'elements, no deixam de contemplar gota a gota la desaparició total o parcial, d'aquest Patrimoni, davant la passivitat, (deixar fer el que es vulgui, segurament dona vots), de les autoritats, que tenen la competència de vetllar aquestes coses.

Que la molt possible construcció de la Centra Tèrmica de S'Estatejella, es faci a 2.800 metres de Sa Ràpita, és evident que està afectant el nostre territori, la contaminació de l'aire, les pluges àcides, arribaran amb tota seguretat a aquell bell lloc. L'Espai Natural d'es Trenc-Salobrar, que tants d'esforços de manteniment ha costat, situat a 6.000 metres, es convertirà amb un espai industrial a on la circulació de vaixells carregats de carbó malmenaran aquelles aigües, però de tot això les autoritats locals no es preocupen.

Que el nostre foravila es degradi cada dia, omplint-se de casetes sense ordre, ni control, està dins la més perfecta lògica, d'una determinada manera d'administrar les coses, i si qualcú ho vol «tocar» amb els ulls, que passi per Ses Comunes, la carretera de Palma, carretera de Sa Colònia, camí de Ses Covetes. Seria interessant fer una comparació, d'una fotografia aèria, de tot el terme, feta fa quatre o cinc anys i una feta a l'actualitat, el resultat seria segurament esgarriador.

Quant al Patrimoni Arquitectònic; la darrera desfeta que s'ha produït, és el parcial enderrocament de la casa de «Ca'n Salom», més popularment coneguda com a Casa de les Cigonyes, en realitat representen agrons rojos, ocells que han passat pel Salobrar. Aquest edifici, construït l'any 1914, Obra menor que pertany al conjunt d'una sèrie d'obres, d'estil Modernista construïdes a Campos, pel mestre d'obres Julià Manacor, forma part del «catàleg d'edificis d'interès» de les Normes Subsidiàries de Campos. Cal esperar una restauració respectuosa, i que almanco ens quedi la façana, com a testimoni.

Les restauracions de façanes al Casc antic, participen de la mateixa manca de cap tipus de control, no serveix de res el prescrit a l'Article 89 de les ben intencionades i ja citades Normes a aquesta zona del poble, que

cita com a **guia obligada** uns esquemes tipològics, i el magnífic llibre dels arquitectes Oliver i Garcia Iniesta. «Cases Vilatanes». I com exemple pràctic del que deim, podríem cercar les similituds que hi ha entre aquestes tipologies i el bunyol «pseudo gòtic», recentment construït al carrer de Plaça, dissenyat per una mala historiada ploma, clarament fora de context. Normes Subsidiàries dixit. Per suposat que no és aquest l'únic cas, el curiós és que la gent comenta i critica al darrera aquesta permisivitat, però ningú mou un dit per posar remei a tot això, segurament ara que vénen les eleccions, els partits polítics s'ompliran la boca de bones promeses, però mentres tant, la integritat del nostre Territori, continuarà en perill, la qual cosa a la llarga ens perjudicarà notablement a tots el que vivim a aquest poble.

Xavier, lector de Ressò

Cristalleria CAMPOS C.B.

Jaume Vadell Adrover

Joan Oliver Bordoy

Carrer Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20 • 07630 CAMPOS

Adéu Ramona!

L'institut d'educació Secundària, definitivament per a Santanyí

Sembla ja definitivament perduda l'oportunitat que el nostre poble gaudeixi d'un institut d'Educació Secundària.

Aquesta notícia va prendre cos quan, l'inspector Paco García va manifestar que el Ministeri d'Educació i Ciència i l'Ajuntament de Santanyí han arribat a un acord per a la construcció del nou centre de la comarca del Migjorn al municipi veïnat.

Sembla, segons el que es desprèn de les paraules de l'esmentat inspector, que el fet que les obres es facin a Santanyí enlloc de Campos respon a motius fonamentalment econòmics, ja que Santanyí ha fet una millor oferta que Campos quant a inversions.

Pens que aquest fet hauria de fer reflexionar a tots els campaners i campaneres sobre la política d'inversions que ha seguit els darrers anys el nostre ajuntament.

La primera pregunta que ens hauríem de plantejar i respondre és: per què l'Ajuntament de Campos no ha pogut realitzar una oferta millor que la de Santanyí?

I encara en tenim una segona: no s'ha pogut arribar a una solució consensuada a tres bandes, amb el MEC i l'Ajuntament de Santanyí per fer dos instituts de menor capacitat enlloc d'un de més gros?

La resposta a la primera pregunta crec que és la següent: l'Ajuntament de Campos no té doblers i els regidors de la majoria municipal han considerat

que l'institut no és un motiu prou important com per endeutar-se! I per què no té doblers l'Ajuntament? Per què els ha gastat amb altres obres i millores: arreglar places, canviar la farola de davant la Sala, sembrar una olivera, fer una rotonda a la ronda, devora el camí de la Curia Rotja, forrar de marès un raconet del Camí de Mar, quedar bé amb les autoritats que ens visiten oferint-los un dinar de primera, fent els aparcaments de sa Ràpita, ... La llista és molt grossa. De totes formes, molts de campaners i campaneres ens demanam: valien la pena haver fet tot això per ara quedar-nos sense institut? La pregunta queda a l'aire, cadascú que la respongui segons la seva pròpia consciència.

I, per què no s'ha acudit a un préstec per poder realitzar les inversions? Aquí la resposta és més complicada. Tal vegada sigui perquè l'ajuntament ja no es pot endeutar pus, després d'haver manllevat varis cents de milions per poder fer front a les obres anteriors i a algunes altres.

Vegem la segona pregunta: no hauria estat possible arribar a un acord a tres bandes perquè es fessin un institut a Campos i un altre a Santanyí amb una modalitat diferent de batxillerat cadascun dels dos centres? Si es fes, per exemple, el batxillerat d'Humanitats i Ciències Socials a Santanyí i el batxillerat Científic a Campos (o a l'inrevés), els campaners que, als 16 anys vulguessin estudiar lletres podrien

anar a Santanyí, mentre que els santanyiners que vulguessin estudiar ciències vendrien a Campos. Ambdós instituts, emperò, haurien d'assegurar que l'alumnat del seu municipi hauria de poder seguir tota l'escolaritat obligatòria al seu poble, el que significa que a tots dos s'hauria de poder estudiar Educació Secundària Obligatoria (ESO), dels 12 fins als 16 anys. No ha mirat l'Ajuntament campaner d'arribar a un compromís d'aquest estil? No ho sé.

Encara ens queda la possibilitat de tenir un centre només fins als 16 anys, un institut d'ESO? Tampoc no ho sabem. Fa molt de temps que no sentim res al respecte, cosa que fa temer que, inclús hàgim perdut també aquest premi de consolació. Com deia aquella famosa pel·lícula: Adéu Ramona.

J. E. R.

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

**Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats**

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

La fesomia de Campos

Moltes vegades he pogut sentir de boca de gent externa paraules poc favorables a la imatge física del poble de Campos. Algunes d'aquestes opinions cauen pel seu propi pes després d'uns minuts de discussió. D'altres, emperò, no em queda més remei que acceptar-les i donar-les per bones.

Realment la fesomia campanera, el que no necessita és maquillatge, per emmascarar la manca de gust en les edificacions construïdes, com algú m'ha manifestat qualche ocasió. Els que pensen així solen ser persones que se senten més a prop d'altres tipus d'arquitectura mallorquina semblant, però diferent a la nostra que no al vermell del nostre marès i la pedra més nostrada. Jo pens que el que cal és el contrari: eliminar molt de maquillatge que s'ha afegit a les cases típicament campaneres els darrers 40 o 50 anys per recuperar la seva fesomia de sempre, una fesomia que pot ésser tan bella i vistosa com la d'altres pobles amb més anomenada. Si la seva fesomia és més elegant que la nostra no és perquè les seves peculiaritats siguin millors, sinó perquè les han cuidades més.

Tanmateix l'operació de retorn a les nostres arrels ja ha començat en aques camp, com en molts d'altres. De fet, els darrers anys es nota una major preocupació entre els habitants del nostre poble per la imatge de les seves cases. Són moltes les construccions que, amb menor o major gust –tot s'ha de dir– han vist aproximar la seva fesomia al que fou la seva primera senya d'identitat. Una identitat basada fonamentalment en la pedra i el marès. Però no un marès ni una pedra qualsevol. El color i la textura, de les pedres de la nostra contrada són prou diferents, per exemple, a les del Pla, sense que això vulgui dir que siguin ni millors ni pitjors, sinó simplement que formen part, juntament amb molts altres trets, dels endemismes arquitectònics campaners.

La restauració de façanes està produint que els visitants notin que estam canviant de cara, que ens estam embellint. Malgrat tot, encara són poques les persones externes que vénen a passejar per Campos un diumenge per contemplar la bellesa dels carrers, com passa a altres indrets de la nostra illa. Si aquest afany restaurador continua i es fa amb gust, sí que pot arribar a succeir. I això és bo per varis motius. En primer lloc, per la millora de la imatge de Campos i dels campaners davant els externs. En segon lloc pel propi plaer que experimentam nosaltres mateixos en la contemplació d'un paisatge urbà apropiat. I en tercer, perquè l'afluència de visitants pot ser una nova i interessant font d'ingressos per al nostre poble. Avui, a Mallorca, hi ha municipis sense costa que, si bé no tenen hotels, sí que han pogut desenvolupar una oferta turística complementària –restaurants, bars, botigues de records, ...– simplement cuidant el seu aspecte i realitzant una bona promoció exterior.

Vistes les poques perspectives dels sectors productius que més s'han cultivat a Campos, caldria pensar si es pot obrir un altre front econòmic basat en els atractius de la nostra arquitectura. Això, naturalment, requereix molts d'esforços, tant dels particulars, com de les administracions. El programa 5B no hi podria jugar un paper?

Foto: Foto Vidal

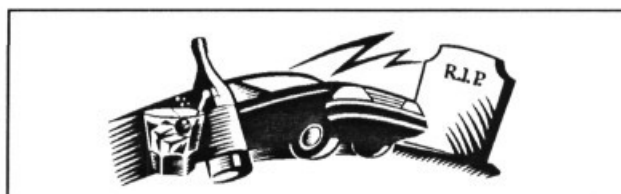
— La millora de la imatge de Campos pot atreure visitants i permetre el desenvolupament d'un seguit de negocis relacionats amb el turisme.

El que sí cal dir és que s'hauria d'incentivar molt més la restauració de façanes des de les distintes administracions públiques i, especialment, des de l'Ajuntament. És totalment correcte que es destini una part de les arques municipals a restaurar el frontis de les cases de Can Pere Ignasi. Però, per això s'ha d'estar tres anys sense poder donar cap ajuda a les millores fetes per particulars? No es podria incrementar l'aportació de l'Ajuntament al Pla de Millorament de Façanes, el que repercutiria en un augment proporcional de l'aportació de la Conselleria de Cultura?

Aquests darrers anys s'han arreglat moltes façanes tradicionals, gràcies, sobretot, a la conscienciació dels seus propietaris. Quantes més se'n restaurarien si hi haugés unes ajudes més substancials?

La necessària rentada de cara hauria d'anar acompanyada d'una bona campanya de promoció per tal d'incentivar les visites de gent de fora, tant mallorquins com, per què no?, estrangers.

Jaume Lladó.

Punt Verd a s'Escorxador

A partir d'ara els campaners disposam de la possibilitat desfer més ecològics i respectuosos que mai amb el medi ambient. Es tracta de dur a tirar les nostres deixalles als corresponents contenidors que s'han col·locat a devora l'antic escorxador i parada de sementals de l'exèrcit.

Hi haurien de veure gent de totes les edats, gent que ha après la seva responsabilitat envers el tema ecològic. Ja era ben hora de potenciar la recollida selectiva de fems maldament ens manqui molt de camí per assolir el nivell dels països capdavanters en aquesta matèria. A Mallorca és sobretot preocupant el retrocés de la incineradora ja que posa en joc la salut pública oblidant el criteri d'un nombrós col·lectiu de professionals de la medicina i la protesta ciutadana. És convenient que la gent del carrer doni exemple de netedat.

Foto: Esteve Tomàs

— S'ha tralladat el Punt Verd a S'Escorxador

13

Fotos d'antany, i d'ara

Una creu que no és creu, ni creu. Tot un embalum de frases fetes, i de fetes impossibles. Una mala amor feta de ferro -ben obrat, això sí- ubicada al bell cor d'un sementer rogenic, de call vermell, devora un esquifit claper, a l'hort d'Es Campament, carretera de Sa Ràpita avall.

Una creu per a qui? Tot, a cara o creu. Rovellada fins al moll dels ossos. Però ben dreta encara, salomònica, amb punxes viscudes a l'hortitzó que no es veu, estàtica. Un símbol fat, insípid potser, amb massa blavor de la qual no voldríem beure. Un no-res per a molts. Perquè avui, prenem el cara al sol d'altra manera, amb un no-res rovellat. Aquest món ja és un altre món. I molts no se n'han temut, ni encara ara...

Foto: Sebastià Estelrich

COMERCIAL
RAMBLA
TEL. 65 25 01

Jardineria,
Decoració,
Art Mallorquí
Rambla, 14 • CAMPOS

CONSTRUCCIONS

GUILLÉN - BAUZÁ

Noves edificacions i restauració de cases antigues

Escorial, 64 • Tels. 65.25.01 - 65.28.11 • CAMPOS

Un sermonet pre-electoral

Molt noble i set segles secular vila, parroquians que m'escoltau de la vostra fe cega i sorda...

Per parlar d'ideals estètics -aquest quadre m'agrada, aquell color no, etc...- gaudim d'una llibertat d'expressió més gran que quan ens referim o escrivim públicament sobre persones individuals o agafades en conjunt social. En dir això no és que vulguem fer classes i mesures del concepte de llibertat, però és útil dir-ho d'aquesta manera per veure les conseqüències que poden sorgir de cada un dels àmbits.

En el segon cas si feim exposició d'arguments polítics hem de tenir clar quin concepte tenim de política, què podem entendre per política. No entraré en definicions breus d'un tema que té una coa molt llarga, només voldria fer entenent que per molts d'idearis que tinguem, en haver-los d'explicar i ordenar hem d'anar alerta. S'estableix una tensió entre individu que parla de societat i societat que afecta a l'individu. Superar perspectivament els impulsos a què es sotmeten aquests termes és més complicat del que sembla. Un estira cap a una banda i l'altra cap a la seva.

Intentar una visió general d'aquest complex problema, fer-ho breument i des d'aquí no fa necessari ni tan sols cap referència a la modèstia.

Que s'ha de suposar com el «valor» a la mili.

El món polític actual, els sacerdots de la secularitat societat en què vivim, -secularitzada si no consideram com a noves religions el consumisme, l'afany de poder material, l'egoisme, la dèria acumulativa, la cultureta de l'espectacle, etc...-, els periodistes i la gent del carrer en general, conformen un panorama que està en un moment d'efervescència. Una efervescència que no sap cap a quina dissolució va. Mestrestant les mostres d'imprudència són continues en una sensació que recorda la desmesura de qui sap que li queda poc temps per viure i s'aboca de cap a xuclar, amb violència, tot el que pugui del que troba. Una embriaguesa que moltes noves religions promocionen insistentment. «Aquesta societat és una merda...», «això fa oi...», «els polítics són uns porcs», «aquest és feixista i ha de menester branca...»

democràtica dóna molt de marge per millorar el nostre entorn immediat, el nostre poble, el nostre món. Podem treballar en col·lectius de tot tipus, moviments alternatius o integrar-nos en una opció política que reunesqui gent amb preocupacions de les nostres, una opció política que, no ens hem d'enganyar, cerca el govern com a eina bàsica per a treballar, llavors el poder pot corrompre o no, més o menys...

Ara bé això és més empipant que fer quatre o cinc rondes pels bars i maleir tot quant hi ha. La ximplera, la convicció total i irreformable, el catastrofisme, el desencís civil, són malalties que conclouen en desmembració social, en totalitarisme.

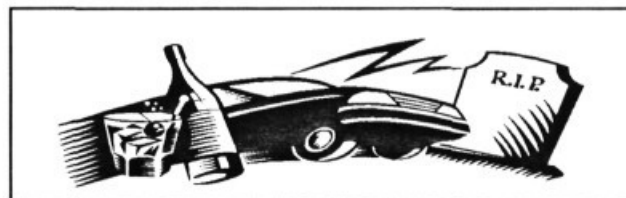
La nostra societat necessita que hi circulen idees, que la gent participi en la seva flexibilització. Desvincular-se de tot és fer una política continuista. I pareix evident que tenim uns objectius comuns; volem millorar. Però uns diran que en una direcció, els altres trobaran que millorar és lliberalitzar totalment l'economia i no redistribuir gens la riquesa. Hi ha idees de progrés per a totes les butxaques, per a les buides i les plenes.

Prest començarà el «JOC?», «BATALLA?» de les eleccions. NO, no han de ser ni un joc ni una batalla. Han de ser la manifestació d'una pluralitat i obertura neta, respectuosa, on ningú és més intel·ligent que ningú en la seva ciutadania. Jo no voldria haver-me fet el llest, per favor!

Que tots els sants vos beneixin i que guanyi el que voleu.

Eugeni Campaner

- Es rector de Sa Sorda -

14

Una societat maldament només sigui formalment

CAMPOS

Escola de Formació Vial

Carrer Plaça, 24 • Tels. 65.29.29 • 908.43.52.33
07630 CAMPOS

Motor Ocasíó
Campos, S.L.

COM

COMPRA - VENDA de Vehicles d'Ocasíó

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax 65.24.22
07630 Campos

Sant Blai en festa

Eren les nou del matí quan els primers marxaires arribaren als peus de Sant Blai, i devers les deu també ho feien els trs-cents biciclistes apuntats al «Sant Blai sense fum», bella imatge que es repeteix cada any.

La Banda de cornetes i tambors de Sant Blai, irromperen amb tons d'alegria i festa per commemorar junt amb tots els campaners i visitants la festa del Patró.

Malgrat la manca d'aire, els «Amics del vent» aconseguiren alegrar el cel de Sant Blai amb vistoses miloques que varen cridar l'atenció d'aquells que arribaren un poc tard.

A l'exposició d'en Toni Caimari Caldés (jove artista capaç d'animar i despertar amb el seu admirable caràcter al més cop-piu dels cop-pius vivents) s'hi afegí la mà creativa de n'Antonio Manzanares que va reflectir en la seva obra l'ambient del jardí.

Ambdós artistes captivaren l'atenció dels presents, N'Antoni Caimari amb les seves obres de ferro estàtiques i mòbils, mirall del seu caràcter innovador i dels seus sentiment joves i plens d'esperança. N'Antonio Manzanares, amb les seves pinzellades reflectint l'ambient que es vivia en aquella interessant diada.

Enguany l'Eucaristia de la Missa solemne la compartiren D. Lluç Riera (Rector del Seminari Major), D. Pere Massanet (jesuïta i missioner a l'Índia), el rector i D. Miquel Mas. És d'admirar el silenci i la devoció que s'apreciava encara que l'Església estàs de «gom en gom», el respecte i recollimenty es feia evident. Seguidament s'imposà l'oli de sant Blai (per curar dels mals de gargamella) a una filera que durà i durà, però l'oli no es va acabar.

Ja a l'horabaixa, quan tot era quietud i silenci sonà la campana cridant a la Missa de les quatre dedicada especialment a tots els malalts i acompanyants, d'aquesta manera es va viure una altra vegada el dia de festa.

L'Eucaristia va ser animada per la nova «Coral de la gent gran». Admirable! Enhorabona, Gent Gran!.

Fotos: Tomás Mas Mercadal

—Aina Mª Vidal, Antoni Manzanares, Margalida, Pere Massanet (Missioner), Antoni Caimari (Pare de l'artista)

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

Estació de Servei Campos, C. B.

Obert 24 h. Autoservei

Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

FESTES D'ENGUANY

Les festes oficials enguany seran, si Déu vol i gràcies al govern:

- Dijous Sant (13 d'abril)
- Divendres Sant (14 d'abril)
- Festa del Treball (1er de maig)
- Sant Jaume (25 de juliol)
- La Mare-de-Déu d'Agost (15)
- Festa de la Hispanitat o El Pilar (12 d'octubre)
- Tots Sants (1er de novembre)
- La Immaculada (8 de desembre) (ja ho veurem)
- Nadal i Segona Festa (25 i 26 de desembre)

CONCURSOS I PREMIS

Sempre hi ha concursos en funcionament. Ara tenim el de *Castellitx* que és un Certamen Literari convocat per l'Ajuntament d'Algaida. Heu d'entregar treballs (poemes, narracions i gloses) abans del 5 d'abril. Tenim les bases a Ressò i us en podeu informar a l'Ajuntament d'Algaida. Un altre concurs és el del Certamen Poètic «Verge de Consolació» de Sant Joan.

Un altre és el que s'organitza amb la popular Fira del Fang de Marratxí, amb tres categories Ceràmica Popular, Ceràmica Actual i Artesania Local. Es poden dur les obres de dia 25 de febrer a dia 2 de març. S'exposaran a la Fira del Fang.

CAMPOS A LA GUIA ARQUEOLÒGICA DE MALLORCA

Es tracta del llibre escrit per Javier Aramburu, Carlos Garrido i Vicenç Sastre que fa un recorregut sobre les restes arqueològiques de Mallorca, constituint una excel·lent guia. Està en castellà, i prologada per Víctor Guerrero. Està imprès per l'Editor Olañeta. L'únic indret que hi veim de Campos és el poblat talaiòtic de Es Cap Sol, anant cap a Sa Ràpita. És una zona arqueològica amb cert interès encara que la conservació, com tants altres indrets, és dolenta.

HA MORT GUILLEM D'EFAK

Músic, poeta, manacorí, incansable per la nostra llengua i cultura. Dia 15 de febrer ens deixà. Descansi en pau.

ELS TRACTORS TAMBÉ HAN DE PASSAR REVISIÓ

Segons ens informen tractors, maquinària auto-propulsada, remolcs, i altres vehicles agrícoles especials (excepte motocultors) hauran de passar la revisió tècnica a la ITV si tenen més de 8 anys d'antiguitat des de la data de matriculació. Els més antics de 16 anys cada any hauran de ser revisats. Per si no bastava brou... tassa i mitja.

GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

Siguem generosos

i solidaris

donant sang.

Sa Joieria

Argenteria i Rellotgeria

Carrer Major, 4 - Local B • Tel. 65.23.78
07630 CAMPOS

El Miniperiódico, una nova iniciativa campanera en el camp de la premsa

Fa uns mesos a sortir al carrer una innovadora proposta periodística: un setmanari gratuït anomenat S'Eixam i editat des de Campos per a tota Mallorca. El pare de la criatura era, ni més ni menys que Guillem Vanrell, que, a través de la seva empresa Espacios Lúdicos S.A., ampliava el seu camp de feina, intervenint dins el món de la premsa, mentre continuava regentant la discoteca S'Eixam, símbol de la nit campanera i gran atractiu del nostre poble per als joves de tota Mallorca.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— El passat dijous dia 2 de febrer va tenir lloc a presentació del nou Miniperiódico a la sala de graus del campus universitari.

Aquest setmanari, emperò, possiblement fruit de la inexperiència del promotor dins el bullit editorial, no comptava amb l'atractiu adequat per poder assolir els seus propòsits: sobreviure dins la nostra illa gràcies només als ingressos publicitaris i atreure els lectors joves. S'Eixam, per exemple s'escribia totalment en castellà, el que feia que, per als joves mallorquins, majoritàriament catalano-parlants i amants de la seva pròpia llengua i cultura, no fos un producte atractiu. A més, el setmanari no disposava de la plantilla adient de periodistes, ja que es limitava a refondre notícies aparegudes en altres mitjans de comunicació, més que cercar, investigar i crear un estil periodístic propi.

Tot això, emperò, ha canviat: avui el setmanari S'Eixam ha passat a dir-se El Miniperiódico de Balears — llàstima que no es digui El Miniperiódico de Balears —, ha començat a introduir de forma clara i contundent el nostre idioma en els seus articles i ha trobat un equip de professionals seriosos i

amb ganes de fer feina.

Gràcies a la coordinació de Josep Ollers, que ja tenia experiència dins el món de la premsa, gràcies a la seva participació en Migjorn i el llibre «Història del Futbol a Campos» i al redactor en cap Carles Marín, jove felanitxer llicenciat en ciències de la informació i amb moltes idees i iniciatives, el Miniperiódico ha deixat de ser una publicació de tantes per a convertir-se en el que és avui: un producte atractiu i que connecta amb els problemes reals de la nostra joventut.

El passat dijous dia 2 de febrer, a les sis del capvespre, a l'aula de graus de l'edifici Ramon Llull de la Universitat de les Illes Balears, va tenir lloc la presentació del nou projecte, amb gran assistència de públic.

El Miniperiódico tira 10.000 exemplars setmanals que es reparteixen gratuïtament als centres d'ensenyament i les empreses interessades de la nostra

illa de forma gratuïta, ja que es financia únicament a partir de les insercions publicitàries dels anunciants.

Des de Ressò volem donar l'enhorabona als responsables de tirar endavant aquesta publicació i els desitjam un gran èxit. Només un consell els volem donar: ja que heu fet la primera passa, feis la segona: ens agradaria un Miniperiódico de Balears totalment en la nostra llengua.

Jaume Lladó

Ciclos Serra

Reparació i Venda

Provença, 1 • Tel. 65.00.85
07630 CAMPOS

Fusteria "Can Fuster"

FUSTERIA EN GENERAL
MOBLES DE CUINA I BANY

Carrer de L'era d'En Tem, 3 • Tel. 65.28.26
07630 CAMPOS

En Joan Rotger, repartidor de diaris

El nostre personatge d'avui és ben conegut de tothom. El podem trobar cada matí quan recorr amb la seva moto tots els carrers de la vila. Quasi sempre està alegre i, entre cantada i cantada, va deixant els diaris per les cases i cafès. És una persona habitual en la vida quotidiana del nostre poble.

Nom Joan Rotger Adrover, té 48 anys i va néixer a Felanitx on de malnom li diuen de «can Coter», aquí, a Campos és conegut com «el repartidor dels diaris» la feina que realitza dia a dia des de l'any 78.

— En què consisteix la vostra feina?

— Els dematins he d'aixecar-me a les quatre a preparar els diaris, i devers les sis i mitja surt a repartir.

Els diaris arriben a la vila a les tres, amb una furgoneta des de Palma. Cada editor té el seu repartidor que els duu fins aquí. Tenen una clau de la portassa per poder entrar-los, toquen un timbre que sona dins la casa i ens aixecam. En un principi els deixaven davant la porta fins que, un dia, en va faltar un paquet.

Nosaltres hem de comptar el que ens envien.

L'Última Hora el repartim fins a Cala d'Or, i hem de fer els paquets que duim a cada corresponsal i lloc de venda: Santanyí, S'Alqueria Blanca, Cala d'Or, Calonge, S'Horta, Ses Salines i Sa Colònia.

— Com és un dia normal de feina?

— A les 6'30 començ a anar de casa en casa, si tenc venda m'atur a vendre, a fer un poc de «xau-xau» ... acab devers les 11 o les 12, depèn. Tots els diaris s'han avesat a incloure suplement, revistes, cromos... i això és més feina.

L'horabaixa surt a cobrar una estona, també duc la representació d'una assegurança que es diu «El Ocaso».

Quan vaig començar a repartir en duia uns 250 i feia al voltant de 10 quilòmetres diaris, ara en faig devers 40 i només dins els poble, amb el motoret. A Campos hi ha 150 carrers

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— A Campos hi ha 300 subscriptors

i pas quasi per tots cada dia

— Quants subscriptors hi ha actualment a Campos?

— Entre tots els diaris, 300 subscriptors. Llavors hi ha la venda diària. Els diumenges en repartesc uns 390, i els dies feiners de 320 a 330, depèn dels dies.

El diari que més es ven és Última Hora, però el de més subscriptors és el Diario de Mallorca. Aquests dos estan molt igualats. El Dia ha augmentat un poc d'ençà que es va juntar amb El Mundo. Balears es manté com sempre.

— Per què trobau que es ven més un diari que l'altre?

— La gent troba que Última Hora du les notícies més destacades, més en pla sensacionalista (n'hi ha que li diuen el TBO), els altres tenen un caire com a més seriós.

— A Campos es llegeix més o menys que als altres pobles?

— Faig 40 quilòmetres diaris repartint diaris.

— Crec que es llegeix més a Campós; és un del pobles que hi ha més diaris, però no tothom llegeix tot el diari, n'hi ha que el compren per una notícia determinada.

— Quins són els dies de més venda?

— El diumenge és el dia que més es ven, després els dissabtes i els dies que hi ha suplement. El dilluns també es ven molt, és quan surten totes les notícies de futbol del cap de setmana.

Els dies feiners venc sobretot pel carrer, els diumenges venen més a cercar-lo a ca nostra, hi ha molts de llocs de venda tancats.

La venda també és millor quan surten coses del poble, és ben conegut, la gent té més comprera, vol saber més la notícia.

— Què és el que vos agrada més i el que menys de la vostra feina?

— El que més m'agrada és el tracte amb el públic. El que m'agrada més poc és que els subscriptors no tinguin un lloc en condicions per poder deixar els diaris.

Una altra cosa que m'agrada poc és que sempre estàs en tensió, nerviós, és delicada pel fet de sempre anar per mig, i amb el trànsit que hi ha, arriba a ser perillós.

✓ Fent una volta per la vila

— Quines altres feines heu fet?

— Als 13 anys em vaig posar a fer feina a fora-vila, feia 2 anys de pagès i altres 2 de picapedrer, anava alternant una cosa amb l'altra. M'agrada molt la pagesia i faria de pagès si no fos que l'esquena no m'ho permet. La feina de fora-vila l'enyor per la seva tranquil·litat.

— Trobau que la gent reconeix la vostra feina com a repartidor de diaris?

— Veig que la gent n'està contenta, els qui feim feina amb el públic en tenim de contents i d'altres que no ho estan tant, però si en acabar fas balanç veus que n'hi ha més de contents, que reconeixen que és una feina pesada, que hi has de ser cada dia, esclava, que no la pots deixar per demà... No tenc ni un sol dia lliure en tot l'any, ni vacances.

— Teniu un caràcter alegre, quin és el vostre secret per fer feina sempre content?

— M'han dit moltes vegades «no sé com t'arregles que sempre estàs bé, sempre et senten cantar»

M'agrada fer bromes i veig que no les agafen a males. Quan faig feina no pens en les penes, maldament tenguí mal m'he avesat a cantar. A fora-vila, un temps, la gent sempre cantava, en batre, en segar... és una cosa que he fet tota la vida.

— Quines aficions teniu?

— La fotografia, encara que ara pràcticament no tenc temps de fer fotos. Un parell d'anys sí que en vaig fer moltes. L'any 80 férem un grupet de gent que s'hi dedicava, fèiem fotos, concursos... al cap d'un parell d'anys es va aturar.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— "És una feina que no es pot deixar per demà"

— El diumenge i els dies que hi ha suplement es ven més el diari.

— Quina feina faríeu de no ser repartidor de diaris?

— Segurament em dedicaria a la fotografia. He fet un parell de reportatges i en el seu dia vaig muntar un laboratori. He fet fotos per Última Hora i he escrit qualche article.

La fotografia m'encanta i pens que m'hi dedicaria de ple. Tenc un bon equip i em sap greu tenir-lo aturat, però ara no tenc temps.

— Vós que coneixeu bé el poble, quines coses canviariéu?

— Canviar, canviar... el que trob

que està malament són els creuaments de les rondes, jo hi faria unes rotondes. A la Plaça dels Tres Molins hi ha molt de perill, i també a sa Parada, jo hauria fet rotondes.

Hem passat una estona ben entretinguda amb en Joan. Ara coneixem un poc més el repartidor dels diaris i la seva feina. L'home que amb la seva alegria volta casa per casa i ens fa arribar les notícies.

Hem trobat una persona alegre, dinàmica, amb ganes de fer coses, entusiasta. Agraïm la deferència d'aquesta conversa i ens acomiadam fins una altra.

Antònia Sitjar
Núria Vives

Distribucions

Baltasar Covas

Aigües de Font, Sucs Rostoy,
Vins Ribera de Ebro, Cerveses, Làctics...

Almería, s/n. (Es Colomer) • Tel. 65.01.98
07630 CAMPOS

A Campos a 100 m. ronda Felanitx
- Santanyí, llogam local de 350 m², repartits en 200 m² baixos i 150 m² pis, amb servei de llum i aigua.

Informació:
Tel. 65.00.31
a partir de les 19 h.

Pel seu nom els coneixereu

Processó del Corpus, any 1957

D'esquerra a dreta:

- Guillem Mas Forteza
- Bartomeu Ballester Gayà †
- Bartomeu Moll
- Bartomeu March
- Joana "Majora"

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

SANELEC INSER C.B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

SANEJAMENT • ELECTRICITAT

CLIMATITZACIÓ

REPARACIÓ I MANTENIMENT

DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES

MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73

Carrer Major, 34 • CAMPOS

CELLER
Ca'n
TONI

*El primer establiment
de Mallorca amb un
sistema revolucionari
de preparar la carn
al "grill"*

Oest, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

Han de fer deures a casa els nostres fills? (III)

Joan Lladonet.

Parlarem avui dels alumnes del tercer cicle d'Educació Primària, que seran els del darrer cicle d'aquesta etapa educativa, per tant, del cicle superior i que tenen 10, 11 o 12 anys. Les tasques que aquests alumnes hagin de realitzar a casa seva, relacionades amb l'escola, no haurien de superar mai l'hora diària. De tal manera que si algun dia necessiten treballar dues hores, que tinguin alguns dies sense

gens de treball.

Els deures que aquests alumnes puguin fer a aquesta edat, han d'estar relacionats amb la recerca, la investigació, l'observació i l'experimentació, per crear-los un esperit científic i objectiu en la seva forma d'actuar i d'analitzar els coneixements relacionats amb la vida.

Ja comença a esser hora que aquests alumnes aprenguin a visitar la biblioteca, si ja no ho han fet abans, la de l'escola si està oberta al públic o la del poble, que aquesta és imprescindible que hi estigui. La biblioteca és un bon lloc per anar a investigar qualsevol tema recomanat des de l'escola o per anar a llegir, o bé lectures recomanades, o millor lectures desitjades (les lectures desitjades poden ocupar el temps que es vulgui).

Repetim que no haurien de fer deures corresponents a càstigs, ni copiats, ni moltes pàgines de comptes que l'única cosa que poden aconseguir és que avorreixin l'estudi. Tampoc no és el moment encara de memoritzar conceptes que no entenen. Només els alumnes que tinguin moltes dificultats

per seguir una escolarització normal, podran fer algun treball del currículum escolar (activitats que han de saber fer els alumnes corresponents als objectius de cada nivell d'escolaritat) adaptat a les seves pròpies possibilitats.

En aquest cas i assessorats pel professor corresponent o per l'orientador escolar si n'hi ha, els pares podran ajudar perquè el seu fill o filla no augmenti el retard escolar. També en aquest cas es podrà demanar ajuda fora de l'horari escolar a un tècnic en educació (mestre) perquè en contacte amb l'escola pugui ajudar a realitzar els aprenentatges bàsics a aquest o aquesta alumna en particular.

POSI LA SEVA
SALUT EN LES
MILLORS MANS
ET
MEREIXES
EL MILLOR

Si desitja sol·licitar més informació,
ens trobarà a:
MARIA MIQUEL NADAL
C/. Santanyí, 23 baixos
Tel. 65.04.01 • CAMPOS

ASSEGURANCES EN GENERAL

Conegui els avantatges
que tenen les
assegurances de salut
a PREVIASA.
PER QUÈ NO LES TÉ
VOSTÈ?

es punt

*Les millors marques en confecció,
gèneres de punt i corseteria, ara
estem en rebaixes*

Creu, 2 • Tel. 65.03.46
CAMPOS

Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.03.53
07630 CAMPOS

Campos d'un temps

Aquell govern municipal, que tirava les darreres cocs d'un franquisme una mica ranci, d'una dictadura beatificada, en va tenir encara qualcuna de bona. Com ho va esser l'ampliació de la Casa Consistorial de la nostra vila. Sense massa estridències, ni amb una prevista inauguració un 18 de juliol de finals dels anys seixanta, presidida pel governador civil corresponent. No va esser així. Formigoneres i caramulls de grava, de bigues i de blocs, decoraven la plaça Major de la vila. Tot un embalum de taulons i tota casta d'eines de picapedrer. Obres de renovació? Ni una. Demostrar, en va, que el «Movimiento se demuestra andando», i poca cosa més. Amb manco retòrica que ara anaven fent i desfent, per a poder lluir les medalles...

d. h.

**Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:
65.04.51 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)**

**Gestoria
ADROVER**

TRAMITACIONS I ASSEGURANCES

Convent, 13 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.27.01 • Fax 65.27.00

SERVEI DE TAXI

BARTOMEU CANTALLOPS

Servei de Rehabilitació

Carrer Petra, 9 - 1er. - A

Tel. 65.03.76

07630 CAMPOS

Tel. Mòbil 908.73.26.79

Campos: un poble de vells?

L'altra dia, xerrant amb un amic campaner, em va demanar si era possible que a Campos hi hagués més de 1.000 persones de 70 anys; xifra que ell considerava certament exagerada. Jo, sense saber exactament la resposat li vaig dir que, malgrat que la dada fos molt elevada en relació a la població total del poble, possiblement fos correcta, però li vaig prometre mirar-ho i dedicar uns moments a estudiar-ho i a escriure unes línies per aquesta revista: aquest n'és el resultat.

El grau d'envelliment d'una població ve donat per la múltiple interacció de diverses causes i són el resultat d'un procés històric. Factors com l'emigració (pèrdua de persones joves), la baixada de la natalitat i de la fecunditat (manco naixements) i l'increment de l'esperança de vida (retràs de les defuncions), entre d'altres ens ho permeten entendre. Aquest article intentarà explicar-los i aplicar-los al cas campaner.

A un article publicat al gener del 1992 a aquesta mateixa revista sobre l'evolució històrica de la població de Campos, ja comprovarem que a partir de l'any 1960 en què s'enregistra la xifra de població més elevada del municipi (6.939 persones), s'inicià un lleuger, però sostingut decrement d'efectius fins a situar-se en una línia estable d'aproximadament 6.500 habitants. El "boom" turístic que oferí no sols a la població insular sinó també a la d'altres

— Si agaféssim a l'atzar 10 campaners, al manco 2 serien de més de 65 anys i d'aquests 2, al manco 1 tindria més de 75 anys.

comunitats autònomes, oportunitats de treball ben remunerades i amb una qualitat de vida superior a la del treball en el sector agrícola i ramader, originaren **processos d'emigració** cap a altres municipis on el turisme s'implantava, o cap a ciutat, que passava a subministrar de forma centralitzada gran part dels serveis a una població en constant expansió, tant per l'increment de les taxes de

natalitat, com per la forta immigració peninsular i estrangera residencial. Aquesta pèrdua de població dels municipis interiors de base fonamentalment agrària i també dels municipis de muntanya més mal comunicats, ha significat l'envelliment de la població d'aquestes àrees en dos sentits. Per un costat, els emigrants són habitualment gent jove, en edat productiva i, a més a més, en edat fèrtil. Així, qualsevol pèrdua d'efectius d'aquests grups suposa l'envelliment immediat (quan els joves se'n van la proporció de vells augmenta immediatament) però, el que encara és més greu, això implica que la xifra de naixements en el futur també es veurà afectada, ja que una part de les persones que podrien tenir fills han desaparegut. Campos ha sofert també aquest procés.

L'èmrigració no és l'únic factor, com hem vist, que determina l'envelliment d'una població. Altres factors són tant o més importants, com és el cas de l'increment de l'esperança de vida. L'esperança de vida és un càlcul de probabilitats que permet conèixer la possibilitat mitjana de supervivència d'una persona a una data de referència suposant que les causes de defunció es mantenen constants. Així, quan es diu que l'esperança de vida avui és per exemple de prop de 80 anys per a les dones, no vol dir que les dones de totes les edats de la nostra societat hagin d'esperar viure aproximadament 80 anys, sinó que una nina nada avui ho pot esperar. L'esperança de vida per als homes és uns anys inferior (entre 2 i 4, aproximadament).

De qualsevol manera, l'increment de l'esperança de vida, és també un factor accelerador de l'envelliment d'una societat; evidentment, al retrasar-se el moment promig de la defunció, de cada vegada es produirà un augment més marcat de persones en els grups d'edat de gent adulta i vella. A més, un altre factor s'afageix avui en dia a les societats desenvolupades en el procés d'envelliment: la baixada de la **natalitat i de la fecunditat**. El número de fills per dona ja no arriba ni tan sols a la taxa de reemplaç (2,1 fills/dona, aproximadament a les societats desenvolupades). Aquesta xifra de la qual molta gent parla, és la xifra calculada perquè a la mort del pare i de la mare al manco hi quedin dues persones vives (els seus fills) ocupant el seu lloc en el si de la societat. El 0,1 que pareix

» » » » » » » » » » » Sequeix » » » » » » » » » » »

CRESPO OPTICO

Julio Crespo
Maria Crespo

Francesc de Borja Moll, 2
Tel. 71.47.17
07003 Palma de Mallorca

Nuño Sanz, 14
Tel. 65.26.37
07630 CAMPOS

Carrer de s'Aigo, 12
Tel. 65.27.52
07630 CAMPOS

**PERRUQUERIA
UNISEX
MARIA**

a primer cop d'ull com a sobrant, és en realitat, un increment addicional per fer front als efectius poblacionals perduts pel camí abans d'arribar a reproduir-se (accidents de trànsit, mortalitat infantil...). Pel que fa a Campos la situació en aquest sentit no és gens esperançadora. Només la consideració del fet que la xifra de naixements és inferior a la de defuncions ja ens ho demostra.

Una vegada explicats els factors que intervenen en què de cada vegada hi hagi més vells a una societat o un poble concrets, presentarem una sèrie d'indicadors que ens poden ajudar a entendre el grau d'envelliment de la població campanera, comparant-la amb la d'altres pobles de Mallorca i amb la mitjana de Mallorca i de Balears.

Taula I. Població per grups d'edat. Campos, Mallorca i total de la Comunitat Autònoma

Grups edat	Campos	Mallorca	Balears
Total	6414	568187	709146
0-14	1045	107980	137310
15-64	3958	376737	471466
65 i més	1411	83470	100370
75 i més	674	35576	42835

Font: Carbonero, M^aA.: "Padrins i repadrins a les Balears. Una Societat de quatre generacions davant el 2000" Leonard Muntaner editor. 1994.

Taula II. Indicadors demogràfics de població de 65 i més anys

Indicadors	Campos	Mallorca	Balears
%Pop.>=65anys/Tot.pob.	22,00	14,69	14,15
%Pop.>=75anys/Tot.pob.	10,51	6,26	6,04
Índex feminització Pop>=65	1,20	1,41	1,66
Índex feminització Pop>=75	1,42	1,39	1,64

Font: Carbonero, M^aA.: "Padrins i repadrins a les Balears. Una Societat de quatre generacions davant el 2000" Leonard Muntaner editor. 1994.

Abans de començar l'anàlisi direm que hem distingit dos grups de població vella; el grup comprès entre els 65 i els 74 anys i la població de més de 75 anys. Aquesta diferenciació es va utilitzant de cada vegada amb major freqüència ja que el primer grup representaria un tipus de vell "jove", acabat de jubilar i que generalment conserva gran part de les capacitats de la vida adulta, per contra, el grup de més de 75 anys, que també rep la denominació de quarta edat, representa el sector de població més vella, que presenta habitualment més problemes d'autosuficiència i sanitaris.

Aclarit aquest punt, comentarem breument la taula II, ja que la primera sols l'oferim com a marc de referència i com a explicació dels càlculs de la taula II. Campos presenta uns percentatges de població de 65 anys i més i de 75 anys i més superiors a les mitjanes de Mallorca i de les Balears, la qual cosa significa ni més ni manco que la població campanera ha de considerar-se com a estadísticament vella. Si agafessim a l'atzar 10 campaners, al manco 2 serien de més de 65 anys i d'aquests 2, al manco 1 tindria més de 75 anys. Malgrat tot, Campos no és el municipi amb la població més envellida de Mallorca. Pel

que fa a població de 65 i més anys, el major percentatge el presenta el municipi d'Estellencs amb el 27,51% de la població i entre aquest i el que el 22% de Campos hi trobam Ariany, Sant Joan, Montuïri, Banyalbufar, Algaida, Sencelles, Maria de la Salut, Porreres, Vilafranca, Sta. Eugènia, Lloret, Búger, Petra i Sineu.

L'índex de feminització, que també apareix a la taula, fa referència a la proporció de velles en relació a la de vells. En el cas de Campos aquesta taxa indica que hi ha 1,20 dones de 65 o més anys per cada home d'aquesta edat i 1,42 dones per cada home de 75 o més anys. Aquesta superior proporció de dones respecte als homes, és un fet generalitzat donada la diferent taxa de mortalitat per edat i per sexe.

Si bé és una veritat demogràfica que neixen més homes que dones, també ho és que les taxes de mortalitat s'incrementen més ràpidament pels homes, originant una acumulació de dones en els estrats superiors d'edat.

Si ho pensam un moment, recordarem que majoritàriament hem perdut primer els nostres avis que les nostres àvies i també els nostres pares que les nostres mares. De la mateixa manera, pels que estem casats és més probable que la nostra dona enviudi i no nosaltres

Continuant amb el tema de l'envelliment, cal dir que en demografia s'utilitza un índex anomenat específicament índex d'envelliment que relaciona la població de 65 i més anys amb la població entre 0 i 14 anys. Aquest índex té l'interès de relacionar en una sola dada les variables de joventut i de vellesa d'una població. Si l'analitzam pel cas de Campos veurem que mentre la mitjana per a Mallorca és de 0,77 i la de Balears 0,73, aquest municipi té un índex de 1,35 xifra que gairebé duplica la mitjana balear. Aquesta

... hi ha més de 1.000 Campaners de més de 70 anys.

taxa cal interpretar-la com que hi ha 1,35 campaners de 65 o més anys per cada Campaner menor de 15 anys. Aquest índex situa a Campos en el número 19 de la classificació de municipis més envellits de Mallorca. La taxa superior la presenta el municipi d'Estellencs (3,00) i la inferior Calvià (0,28). Oferim un mapa que representa aquest índex i que permet comprovar la diferència entre els municipis turístics costers i els municipis agrícoles de l'interior i de la muntanya (mapa I).

El procés d'envelliment d'un poble és difícilment reversible. Només un fort increment de la fecunditat (número de fills per dona), fet més que improbable avui en dia per la confluència de múltiples factors socio-econòmic-cultural (incorporació de la dona al món laboral, inseguretat econòmica en el si familiar, idealització social de les famílies de mida reduïda...) o una immigració important són els únics factors que poden rejuvenir una població. No podem esperar, al manco a curt termini, que a Campos aquests variïn i, per tant, la tendència a la llarga serà la d'un progressiu increment de l'edat mitjana, és a dir, un increment

de l'envelliment del poble.

Us oferim, tot seguit, la distribució de la població de dret campanera segons el cens de 1991 per grups d'edat quinquennal. D'aquesta podem extreure diverses conclusions; en primer lloc que és certa l'afirmació que hi ha més de 1.000 Campaners de més de 70 anys. En segon lloc, que els grups d'edat més joves són cada vegada més petits (5-9 < 10-14; <5 < 5-9...) la qual cosa vol dir que la natalitat i la fecunditat baixen.

També cal destacar l'aspecte massís de la gràfica, la qual cosa significa que els grups adults i vells són molt nombrosos (comprovau que són més nombrosos els vells d'entre 75 i 79 anys que no els menors de 5 anys) i que s'han donat processos migratoris. Aquests processos migratoris, han estat però de dos sentits: per un costat alguns campaners s'han anat a altres indrets i per l'altre, el poble ha sofert la vinguda d'immigrants (p.e. homes que avui tenen entre 65-69 i 45-49). L'endinsada enregistrada en el grup de població de 50-54 anys respon als naixements perduts per efecte de la guerra civil.

Com a cloenda i contestant a la pregunta plantejada al titular, Campos no és un poble de vells, però sí un poble envellit, la tendència del qual és la de sofrir una accentuació d'aquest procés. Si res no canvia, en un futur més o manco proper, Campos, com una part important dels municipis mallorquins i com a quasi bé totes les societats dels països desenvolupats sí serà un poble de vells.

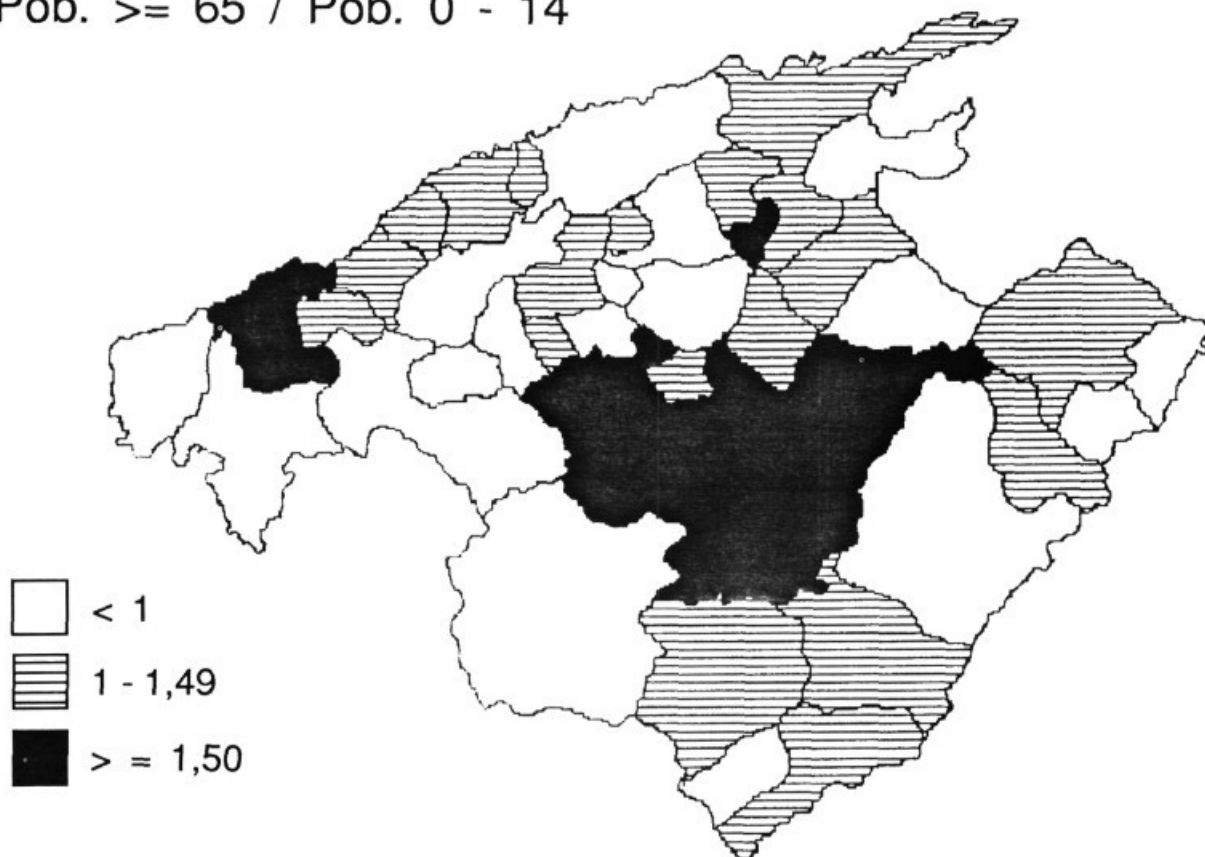
Taula III. Població de dret per grups d'edat quinquennal i sexe

Edat	Homes	Dones
Total	3027	3027
<5	149	132
5-9	172	148
10-14	236	208
15-19	238	205
20-24	238	211
25-29	216	201
30-34	186	185
35-39	181	184
40-44	179	190
45-49	221	194
50-54	173	173
55-59	192	204
60-64	183	196
65-69	216	192
70-74	146	183
75-79	145	181
80-84	74	129
85-89	48	63
>= 90	11	23
N.C.	3	5

Ferran Dídac Lluch i Dubón, Geògraf

Índex envelliment

Pob. >= 65 / Pob. 0 - 14

L'Ajuntament: Arrancada de cavall i arribada...

NACIONALISTES DE MALLORCA

El Gup Municipal Nacionalistes de Mallorca-PSM vol posar de manifest la seva preocupació davant el fet d'alentiment i dilació de les qüestions municipals tractades en ple. **Ens hem de remetre a finals de l'any passat per fer referència a alguna Sessió Plenària**, situació inquietant quan les presses i la improvisació han estat dues de les constants, durant els quasi quatre anys que duim a l'Ajuntament, fet que en més d'una ocasió ja hem criticat i que ben segur ho haurem de tornar fer encara, quan ens tornin venir amb grapades per la urgència d'alguns dels temes que durant mesos s'han deixat aparcats.

Entenem que, a punt de començar el mes de març, no és massa enco-

ratjador que encara no s'hagi parlat del pressupost anual pel 95, i més encara quan ens trobam en any electoral i que, per afegit, tots tenim ben present que, arribada l'hora de fer el sedacet tothom es desfà en peces, llavors les conseqüències de certes alegries es paguen durant anys.

Era un bon moment per donar una sorpresa agradable i fitar les lleugereses que es puguin cometre, per veure que aquella experiència, preconitzada fa quatre anys, havia anat en augment i que, a hores d'ara no es volia tornar trevalar amb les pedres de sempre. Com a tàctica novedosa es podria entendre, però és massa evident que de nou en té poques coses: és el mateix de cada any, una mostra més de que la qualitat de l'experiència acumulada no era de la millor i que, encara que cent anys passassin coses n'hi hauria que no baratarien.

Fa mesos esperam l'anunciat Decret de Batlia relacionat amb el 5B, i amb les possibilitats que aquest programa oferia als campaners, encara no l'hem vist, i desitjam, de tot cor, que aquest fet no hagin perjudicat cap

dels possibles interessats, i que en aquest cas (com en la majoria d'ells) la igualtat d'oportunitats (a la informació per exemple), es pugui argumentar en favor d'una clara mostra de vetllar pels interessos de tota una comunitat.

No menys preocupats ens té el tema de «mesclar ous amb caragols», i així la possibilitat que les **disputes internes** (de cara a les properes eleccions) **entre el PP i UC** -grup que li dóna suport- hagin pogut incidir negativament, en el fet d'acabar de la millor manera possible aquesta legislatura. Almanco la moral del Sr. Batle es deu haver ressentida pel fet que **algun dels que el votaren ara el veten**. I sobretot perquè aquest interdicte actual no respon al que pugui fer en el futur, sinó pel que s'ha fet en el passat i que sempre tengué el suport -en forma de vot favorable- dels que ara el qüestionen. Es poden perdre votacions, es poden perdre eleccions, es poden perdre llocs de responsabilitat, però no és convenient -ni per a l'oposició- que es perdi la dignitat.

Obra Cultural Balear CAMPOS

**CONFERÈNCIA AMB PROJECCIÓ
DE DIAPOSITIVES SOBRE
L'EVOLUCIÓ A L'ARQUITECTURA POPULAR**
a càrrec de Guillem Oliver i Neus Garcia Iniesta
dia 17 de març a les 8'30 h. a «SA NOSTRA»

TAULA RODONA SOBRE LA CONSERVACIÓ DEL PATRIMONI

Mercè Truyols (Presidenta d'ARCA) • Xavier Aranburu (Arqueòleg)
Pere Rius (Arquitecte) • Miquel Valls (Picapedrer artesà)

dia 24 de març a les 8'30 h. a «SA NOSTRA»

De com s'ha volgut fer desaparèixer la llengua catalana de la nostra terra (I)

El mètode de l'anellet

27

Moltes vegades hem sentit a dir que els que criticaven la imposició del castellà durant l'època franquista o des que va començar a ésser perseguit (segle XVIII), ara volien utilitzar els mateixos mètodes per imposar el català. Res més lluny de la veritat que aquesta afirmació.

Escriurem una sèrie d'articles per demostrar-ho, perquè tots puguem conèixer una part de la nostra verdadera història i també perquè ens puguem explicar de quina manera se'ns ha condicionat el nostre pensament, la nostra manera de ser, els nostres actes quotidians i les nostres relacions personals.

El Govern superior polític de Balears va fer un decret, datat el 22 de febrer de 1837, que indicava el mètode pedagògic que s'havia de seguir a les escoles perquè els alumnes no parlassin en mallorquí. És conegut com el «mètode de l'anellet» i manava que el dilluns en començar les classes, el mestre entregàs l'anellet a un dels alumnes, advertint a tots que no es podia sentir cap paraula que no fos en castellà. Si algun alumne parlava en mallorquí, li passaven l'anellet, i el que el tenia procurava escoltar ben arreu, per poder-lo passar a un altre, i així successivament fins que arribava el dissabte, que a l'hora convinguda es castigava l'alumne que el portava.

El mètode resultava cruel i sarcàstic perquè entre altres coses deia «... se conseguirá no solamente que al cabo de algun tiempo de constancia

llegue á familiarizarse la juventud mallorquina con la lengua en que están escritas las doctrinas y conocimientos que aprende, y á espresarlos con facilidad i soltura, sino tambien el que se guarde mas silencio en las escuelas por el temor que cada uno tendrá de incurrir inadvertidamente en la pena del anillo i esponerse al castigo, ó á lo ménos á las zozobras que siempre le precederán.» (El subratllat és meu).

Un altre reforçament de la conducta del professor, perquè volgués posar-ho en pràctica, consistia en l'obtenció de mèrits davant l'inspector en la visita que feia anualment a les escoles, per comprovar si els alumnes havien après el castellà.

Aquest edicte havia d'estar contínuament publicat en un tauler d'anuncis dins cada escola.

Avui en dia, febrer de 1995, podem pensar que aquest mètode no va ésser massa efectiu, si encara ens resta algun repadrí o repadrina que quasi no ha après el castellà. I és que ens hem de fer un altre plantejament, i és que a mitjan segle XIX no hi havia massa persones que estassin escolaritzades. Eren pocs els que anaven a escola i així el mètode, per sort, no va arribar a totes les capes de la població.

De totes formes hem de dir que mètodes semblants els han sofert en les seves pròpies carns, molts de mallorquins i alguns campaners que tenen nom i llinatges. Això vol dir que

fa uns trenta cinc anys, a alguns col·legis de Palma i d'alguna altra ciutat de Mallorca, es feien pagar pessetes i duros per cada paraula en mallorquí que es pronunciava dins el recinte escolar. Eren alguns col·legis de religiosos on en podia estudiar d'una forma interna durant tota la setmana. El càstig també podia consistir a no deixar que l'alumne que parlava reiteradament en mallorquí se'n pogués anar a passar el cap de setmana amb la seva família.

Crec que queda prou clar que els mètodes que es volien fer servir per imposar una llengua en un territori que no era el propi, a cop de decret, no tenen res a veure amb les mesures que adopten els nostres governants, ni amb els decrets que surten a llum per intentar recuperar una llengua que fa 755 anys és la llengua pròpia del nostre país.

Joan Lladonet

PNEUMÀTICS I SERVEIS

PALENZUELA

ESPECIALITAT EN PNEUMÀTICS I EQUILIBRATS DE
TURISMES, CAMIONS, 4X4,
INDUSTRIAL I MOTOCICLETES

Carrer Manacor, 2 - A - baixos
07630 - CAMPOS

Tel. 65.00.13
Particular: 65.11.65

CAN GASPARE

Ferreria fundada l'any 1868

- Compra i venda maquinària usada
- Reparació maquinària
- Ornaments artístics
- Treballs en acer inoxidable
- Fabricació i restauració molins de vent
- Treballs de torn
- Ferrament

Jaume I, 43
07630 CAMPOS
Tel. 971-65.06.28

La malaltia

(un fantasma tan antic com la civilització)

III^a Part: El sistema bàsic de Pischinger

Al final de la segona part d'aquest article vaig enumerar les funcions pròpies del sistema bàsic, però la que més ens interessa en la temàtica que ens ocupa (la malaltia) és la cinquena funció: la defensa inespecífica.

Aquesta funció es anomenada inespecífica perquè l'organisme respon idènticament a diferents estímuls irritatius, ja sigui una romputa, una infecció, una intoxicació alimentària, etc. El Dr Pischinger va emprar la mateixa terminologia que el seu predecessor el Dr Selye per definir les tres fases de reacció davant l'agressió: 1a Shock, 2a Contra-shock, 3a Acomodació.

La primera fase de shock o més coneguda per fases presintomàtica o prodrom, és la fase de començament de la malaltia, si l'agressió és moderada, que no sigui molt forta, per exemple una infecció de menys de 500.000 bacteries, el propi sistema extracel·lular s'encarrega de controlar, neutralitzar i eliminar la infecció, sense que hagi d'intervenir el sistema de defensa propiament dit. Recordaràs que de vegades no et trobes massa bé i pareix que t'has de posar malalt i al cap d'un parell d'hores t'espasa; idò aquesta és una fase de shock que

normalment dura de 4 a 5 hores, ara bé si la irritació és important, per exemple un virus o una infecció de més de 500.000 bacteries, el sistema passarà a la segona fase de contra-shock, més coneguda per la fase simptomàtica o quadre clínic, que sol tenir una durada de 4 a 5 dies i aquí sí que ja hi ha canvis importants en el sistema bàsic que fan que tot el cos entri en estat d'alarma. Allò interessant d'aquesta fase és que l'organisme respon amb globalitat i les energies s'interioritzen; a nivell del sistema bàsic hi ha canvis importants que fan que aquest es descompongui, els seus elements constitutius es desbaraten i el sistema s'hidrolitza per facilitar la feina al sistema de defensa. Això va ser el que no va entendre el Dr. Selye creient que la hidrolització (o inflamació) la produïen els virus o les bacteries, quan en Pischinger va demostrar amb els seus treballs que el que produïa la inflamació no eren els agressors sinó el propi sistema com a primera resposta a l'agressió, perquè com bé saben els homeopates si a una toxina la diluïm per toxicitat, i aquesta és la funció real de la inflamació, per això es tan delicat en aquest moment prendre anti-inflamatoris o antibiòtics, ja que aquests

medicaments fan que el sistema es resintetizi abans d'haver complert la seva missió netejadora i amb la possibilitat que els seus elements es reagrupin desordenadament empenyent al organisme a processos més complexos i adaptacions degeneratives com per exemple un exema es suprimit i al cap d'un temps la persona té asma bronquial, però això ho entendrem millor quan xerrarem de la homotoxicologia de Reckebege.

Si aquesta fase no se suprimeix o no s'entorpeix amb hàbits i dietes malsanes acabarà dins el seu temps de manera natural i passarà a la tercera fase d'acomodació de convalescència que també durà de 4 a 5 dies i és el temps natural que ha de menester el sistema bàsic per resintetitzar després d'haver complert la funció netejadora del organisme, quedant aquest enfortit i molt més ben preparat per qualsevol nova agressió.

El sistema de defensa d'un organisme depèn de la capacitat de reacció del mateix organisme, no de cap producte que faci la feina per ell.

Miquel Monserrat

28

Venc rústica amb projecte i llicència per a construcció de xalet, a la carretera de Campos a la Colònia de Sant Jordi.

INFORMACIÓ: Tel. 65.56.33 (Vespres)

GERMANDAT DE
DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

*Siguem generosos
i solidaris
donant sang.*

RESTAURANT

CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA
MALLORQUINA

MENJAR PER ENDUR-SEN

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

A Miquel de Son Xorc, per a sempre

Foto: Bartomeu Ginard

Al cap i a la fi tot resulta excessivament breu, molt esquemàtic. Els records de vegades esquincen els records; i els sentiments resulten, amb els anys, i les vivències, acusadament superficials, enigmàtics. Perquè vàrem conviure moltíssimes hores junts, en equip, amb tots els jugadors ben assantats damunt la dura i aspra terra dels camps de futbol de gairebé tots els pobles de Mallorca, en aquells anys, ja molt llunyans -i molt vius de color encara, d'encesa eufòria mediterrània, amb vitenca fortor, encarats als bons dissenys imprevisibles. Així, i amb tot, no puc estar de recordar -d'enyorar, amb sentiments molt àcids- tots els partits, les hores i hores, els dies i més dies, els anys que vàrem passar intentant aconseguir, des del no res, unes fites impossibles per al Campos de llavors. Immensament humil, pletòric.

D'un no res previst, passàrem en pocs anys a aconseguir l'imprevist. Com ho va ésser passar, -en un glop molt breu-, de la més baixa categoria del futbol mallorquí, a la més alta de totes. Amb l'empenta de tots, jugadors i afició. Una feta d'una grandesa insòlita en aquells anys de tantes contradiccions.

Férem ús de l'impossible, una mica entre tots. I no diré noms. Però eren tots d'aquí, amb força i voluntat. Amb pocs sabers futbolístics, i de tècnica gairebé nul·la, però amb nirvi i coratge sempre, remuntàrem els mil-i-un obstacles. Així, i entre tots com sempre, amic Miquel, les fites, totes les fites, foren una mica al·lucinants. I celebràrem l'ascens amb un ball enmig de Plaça, aquell estiu, tampoc massa llunyà, de l'any 1970.

A la bona memòria de tothom, Miquel, amic, et cedesc el meu 2 que vaig dur a l'esquena mentre defensava la teva porteria, on tu duies un 1 com el meu. Tot de tots. Cridant la gent. Amb una certa eufòria. Per a sempre...

Damià Huguet

Joaquim Forteza Fuster un home de combat

Foto: Russell

A nivell local, el futbol viu actualment una esplendor que fa reviure apoteosis d'antany. Amb tot, però, hi haurà sempre una línia invisible que fitarà, a Campos, el futbol d'abans i el de després de Joaquim Forteza. Sobretot perquè En Xim Fidever -con el coneixem tots- va ésser la persona que va impulsar, amb tenacitat de ferro i amb l'ajuda d'altres col·laboradors igualment eficients, el futbol local, i fins i tot el regional, situant-lo en un dels llistons més alts de les categories llavors existents.

L'època primerenca, de revitalització del C.E. Campos, la va dirigir, i personalitzar, aquest bon home fa unes poques setmanes transpassat al món dels silencis. En Xim Fidever va ésser cos i ànima de tot un impensable -i improvisat- ressorgiment del futbol regional a nivell insular, i des de les categories més baixes. Avui dia, aquí a Mallorca, tants i tants d'equips que tresquen i suren a les competicions regionals, tenen el seu cor de naixença en la pugna diària entre el Campos i el Margaritense, que a la dècada dels anys 70 va fer reflotar tot un esplet de jugadors i d'afició.

Home donat a la fidelitat, amb una dedicació que l'enaltia, En Xim Fidever tenia, i mantenia, aquest mèrit, potser rebut indirectament, però del tot merescut. Mai ningú com ell va disposar tant d'entusiasme a tan digne treball. Ell era, i serà, una fita inesborrable en el futbol campaner. I ara encara li ho hem d'agrair, potser més que mai i com sempre. Que tots els bons records siguin per a ell.

Redacció

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES • CONGELATS
FRUITS SECS • PRODUCTES DIATÈTICS
VINS A L'ENGRÒS
POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

El Campos no acaba de trobar el bon joc

Hem de reconèixer que la Tercera Divisió de futbol li cau una mica grossa a l'equip local. Per qüestions difícils de resumir, i també de definir, el Campos no s'ha assantat en aquest campionat de lliga que ja ha entrat en la segona volta. Aquesta situació actual no ve de nou ni als més optimistes. A principi de temporada, la ressaca de l'ascens fulminant de primera referent a la màxima categoria insular, semblava estancada en la utopia; i la realitat empenyia l'equip campaner a pros-seguir i a millorar el joc. No deixar perdre l'oportunitat de jugar a Tercera, amb tots els riscos que aquest fet comportava.

S'havia de donar una passa, i se va donar creim que ben conscientment i oportuna. Equip tècnic, jugadors, directiva i socis del club -amb qualque dubte al bell mig, vacil·lacions diverses i un alt sentit de responsabilitat- s'encoratjaven mútuament a assumir aquesta responsabilitat. L'inici -els primers encontres del campionat- ja indicaven un to futur d'incertesa, de risc setmanal, diumenge rere diumenge. I així s'ha anat fent. El Campos està situat actualment en un dels llocs més baixos de la classificació; marca pocs

gols, n'encaixa massa, i el seu compte de negatius augmenta, molt lamentablement, cada jornada que passa; amb un mínim esperit de supervivència i una il·lusió que ha mancabat una mica.

Amb tot, però, hauríem de fer reneixer, una mica entre tots, l'optimisme. Perquè una cosa sí que és ben certa. El Campos -almanco els partits que juga aquí, al seu camp- no practica un futbol ranci ni xerec, sinó més bé tot el contrari. Juga bé, però li manca -entre d'altres carències- sort. No té sort. I una de les proves més eloqüents és el partit que va perdre a la vila, fa unes poques setmanes, amb el Santa Eulàlia d'Eivissa. Un partit que havia de guanyar el Campos per mil-i-un motius: superioritat numèrica de jugadors, pressió constant, domini del centre del camp, oportunitats desaprovechades dins l'àrea petita. Un partit, però, que va perdre sense que ningú, encara ara, s'ho expliqui. I a l'altra banda hi posaríem l'inesperat empat aconseguit al camp de l'Espòrting de Maó. Una total incertesa.

Anotàvem al principi que al Campos la categoria on enguany milita li ve una mica grossa, cosa que lamenta tothom que viu el futbol campaner amb

una mica d'entusiasme. Però la realitat és aquesta. La davantera marca pocs gols, i sense fer gols no es guanyen partits. La junta gestora que dirigeix el club ha acudit, amb pressions diverses, al fitxatge urgent de jugadors externs que, malgrat la seva bona disposició, no han millorat el nivell de joc. Els jugadors locals -cada pic més pocs- molts d'ells són en una edat ja una mica alta per practicar aquest futbol; i de l'equip juvenil no en surten massa brots nous que es puguin aprofitar. En aquest sentit s'ha descompensat una mica la idea inicial, sense massa bons resultats, almanco ara com ara.

Potser tot consisteix en un procés de llarga i densa espera, anhelant un millorament que almanco faci possible que el Campos no perdi la categoria en la qual enguany juga, tot i perquè la temporada que ve tot vagi millor. L'afició està molt il·lusionada que així sia. Que almanco no mancabi l'esperança és la fita d'aquest Campos avui una mica desconcertat que, de ben segur, millorarà el seu rendiment amb les darreres corregudes de la temporada. Són coses que haurem de veure.

Redacció

Miquel Roig Mestre, un porter com n'hi havia pocs

30

Qui ha oblidat el somriure fresc, obert, amical, que entregava sempre Miquel Roig -en Miquel de Son Xorc- al camp de futbol o a la tertúlia diària amb els amics? Potser ningú. Ningú, segurament. Era alegre de cor, espavilat, profundament sincer. I justament per això connectava amb tota l'afició campanera, llavors estrident i una mica encesa; atorgant serenitat, eufòria i elegància, però sense exagerar.

El Campos d'ara -de futbol, i a Tercera Divisió- té un deute immens amb En Miquel de son Xorc. En primer lloc perquè va ser ell qui va assantar els fonaments de l'equip quan aquest encara havia de néixer. I en segon lloc

perquè va mantenir sempre un nivell de dignitat que atorgava confiança a tots els qui hi participaven. Un home -jove encara- ben sencer, impulsiu, correctíssim.

La mort, massa recent encara, de Miquel Roig Mestre, ens ha enfondrat una mica a tots els que vivim intensament -des de ja fa molts d'anys- el futbol campaner. Tots sentim, i patim, i patirem encara aquest buit immens, de confiança, dels més impulsius jugadors de futbol campaner. L'època de Miquel Roig, d'Andreu Ginard, Àngel Bauçà, Jaume Vicens, Damià Huguet i tants d'altres que assantaren el futbol campaner més recent, serà

difícil d'oblidar. És inesborrable.

No fa falta dir que a tots els afeccionats campaners al futbol -i als seus amics de sempre- ens doldrà immensament la seva absència. Difícilment n'hi haurà un altre com ell. Amb tots, RESSÒ vol expressar el més sincer condol a la seva esposa, als seus fills, als germans, i a tota la seva família. I que sàpiga tothom que a la vila nostra estimarem més que mai els homes com ell que, amb dignitat i cortesia, han fet mèrits per a tenir confiança en el futur que volem: un gol difícil d'encaixar, definitiu...

Redacció

Fora de banda

Molt prest -probablement abans que aquest article vegi la llum- sortirà al carrer un setmanari d'informació esportiva. Aquest setmanari, que té a N'Emili Cayuela com a «alma mater», vol acostar al públic interessat en el futbol de la nostra Vila el dia a dia, i jugador a jugador, del C.E. Campos. En principi està pensat que sigui només el futbol el protagonista del setmanari, però tal vegada, més endavant, donin cabuda als altres esports que es practiquen a Campos. Personalment, no estava massa convençut que aquest projecte fos viable a Campos, per diferents raons, i així ho vaig comentar a N'Emili Cayuela; veient l'animositat en què s'han engrescat, ell i l'equip humà que l'ajuda en el projecte, pens que el petit miracle es pot produir. Des d'aquesta humil columna, i en nom de tot l'equip de Ressò, no puc fer més que desitjar-li molta de sort.

Pep Toni Sala Toral

Futbolades

— Dia 29 de gener d'enguany va esser un dia històric per a l'equip juvenil del Campos de futbol. Varen guanyar el primer partit de Lliga, i a més ho feren a camp contrari, després de denou partits de no rascar-ne ni una. La qual cosa té doble mèrit. En guanyaran més?.

— Hi ha qui vol posar missions que Manolo serà, a finals de temporada, el màxim golejadore del C.E. Campos.

— La redacció de RESSÒ no ho veu massa segur; i per això no aposta.

— De missions, encara n'hi ha més de posades. Com és ara la de que els Benjamins del Futbol 7 faran més de 200 gols al final de la Lliga. Ja veurem què passa. I si ho aconsegueixen, enhorabona. Tots beurem xampany...

— El C.E. Campos -el dels grans- també pot aconseguir un 4.

— Diuen que mesclar Futbol amb Política no és convenient. Però això només ho diuen els que no saben fer una O amb un tassó.

— El retolador de la pissara de Ses Voltes fa una feina: d'acord. Però millor la faria normalitzant cada nom. I en lloc de **sàbado** escrivís DISSABTE.

— Tot molt bé. Tot molt bé. Però quan plou ningú no diu el mateix que abans deia.

— Els encarregats del Camp Municipal d'Esports se n'haurien d'encuidar d'obrir les barreres de la part esquerra del camp. Sobretot a la mitja part o al final del partit. Així molta gent no hauria de fer tanta voltera.

— Ben aviat la directiva del C.E. Campos haurà de mirar de fer passes per a retre homenatge a En Xim Fidever i a En Miquel de Son Xorc. S'ha esdevingut en pocs dies el seu transpàs. Per això hi haurà d'haver més ressò. Agraïments més elevats de tots i cada un dels qui feren cos -fa anys- amb tots ells. És una fita.

GERMANDAT DE DONANTS DE SANG
DE MALLORCA

Siguem generosos i solidaris

donant sang.

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA

embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, Km. 1,600
Tel. (971) 65.09.45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

PISCINES I REFORMES S'AIGUA BLAVA

- Construcció de Piscines i Aljubs, sistema de formigó "Guintado".
- Construcció de Pistes de Tennis, Sistemes "Tennis Quick"

ANYS D'EXPERIÈNCIA AVALEN EL NOSTRE SERVEI

Carrer Eivissa, s/n • 07630 CAMPOS
Tel. Mòbil 908.63.16.58

Temps de joc

TERCERA DIVISIÓ

Sóller - Campos	6 - 0
Campos - B.C. Millor	0 - 2
Ferriolense - Campos	0 - 0
At. Ciutadella - Campos	2 - 1
Campos - Binissalem	0 - 0
Campos - Pollença	2 - 1
Sp. Mahonés - Campos	0 - 0
Campos - P. Sta Eulàlia	1 - 2

Per acomiadar l'any dues derrotes i els dos pitjors partits que ha jugat el Campos dins la Tercera Divisió. Amb el començament d'any les coses han millorat: 5 punts en 6 partits. Cal seguir així.

JUVENIL

Montuïri - Campos	2 - 1
Campos - CIDE B	2 - 4
P.R. Llull - Campos	1 - 0
P. Arrabal A - Campos	5 - 2
Campos - At. Balears	1 - 5
J. Sallista - Campos	2 - 4
Campos - s.Francesc A	2 - 3
Poblense - Campos	9 - 0

Amb els canvis efectuats dins l'equip, jugadors que se'n van i tècnic que arriba, ha tornat la tranquil·litat. Els al.lots de Miquel Company s'han canviat el «xip», ara sí estan per la feina.

CADETS

Campos - S. Francesc At.	1 - 2
Pollença - Campos	3 - 4
Campos - Bt. R. Llull	1 - 0
Sincu - Campos	1 - 0
Campos - Cardessar	2 - 2
Poblense - Campos	5 - 0
Avance - Campos	0 - 0
Campos - At. Balears	2 - 4

L'equip gaudeix d'una posició tranquil·la a la taula classificatòria. Només se'ls pot «criticar» la seva irregularitat.

INFANTILS

Campos - Pollença	3 - 0
Poblense - Campos	3 - 1
Pto Cristo - Campos	3 - 2
Campos - Bto R. Llull	8 - 2
Escolar - Campos	1 - 3
Badia C.M. - Campos	1 - 3
Campos - Llosetense	6 - 2
Xilvar - Campos	1 - 9

Pto Cristo, Poblense i Olímpic són els líders indiscutibles però, els campaners, si segueixen jugant com fins ara lluitaran pel títol.

BENJAMINS

Campos - Espanya	1 - 2
Porreres - Campos	1 - 4
Margaritense- Campos	0 - 6
Campos - Olímpic	0 - 1
Campos - APA R. Llull	4 - 1
Montuïri - Campos	1 - 8
Campos - J. Sallista	0 - 3

Poc a poc s'han fet un lloc entre els millors de la lliga i milloren dia rera dia.

FUTBOL 7

Campos - Salle Manacor	26 - 0
Manacor - Campos	4 - 5
Campos - Olímpic	11 - 2
Felanitx - Campos	0 - 14
Santanyí - Campos	1 - 1
Campos - Badia C.M.	14 - 1
Pto Cristo - Campos	1 - 14
Campos - Escolar	15 - 0

Amb aquestes victòries davant els rivals més directes, els al.lots que entrena Miquel Rigo, van llevant contraris perillosos del mig. El títol de lliga serà només qüestió de temps, el cas contrari seria sorpresa.

FUTBOL SALA 1ª REGIONAL

Montesión - FS. Campos	5 - 0
GESA - FS. Campos	3 - 2
FS Campos - Pub Tango	2 - 1
Sa Cabana - FS. Campos	2 - 5
FS. Campos - Los Almendros	2 - 1
Son Ferrer - FS. Campos	5 - 1
Ca'n Domingo - FS. Campos	2 - 5
FS. Campos - Royal Palma	5 - 3
Policia Local - FS. Campos	1 - 0
FS. Campos - pont d'Inca	5 - 1
Santanyí - FS. Campos	4 - 1
FS. Campos - Montesion	1 - 1
FS. Campos - GESA	1 - 3

Molt irregular, l'equip que entrena Tomeu Lladonet, al llarg de tota la lliga. Amb una mica més de regularitat estaria en els primers llocs de la classificació

BENJAMINS

Campos - El Temple	2 - 9
Es Liceu - Campos	6 - 1
Campos - Montision At	4 - 1
La Porciúncula - Campos	4 - 1
Campos - Sagrat Cor A	0 - 4
Santanyí - Campos	4 - 1
Campos - Platges Calvià	1 - 8
Aiaró - Campos	4 - 0
Alcúdia - Campos	6 - 0

✓ Esports

Campos - St Antoni Abad	1 - 0
Sagrat Cor B - Campos	0 - 0
Campos - Pedro Póveda	0 - 2
Montesión At A - Campos	9 - 0

Aquest equip, de nova creació, està pagant la novatada davant equips que ja tenen una experiència que, en aquestes edats (8 anys), és decisiva. Cal, però, tenir paciència, comencen la seva carrera futbolística.

INICIACIÓ

Campos - Pedro Póveda	1 - 7
Santanyí - Campos	5 - 1

Campos - Polcapó	2 - 10
Los Almendros - Campos	6 - 3
Campos - Es Liceu	3 - 4
Paguera - Campos	1 - 4
Campos - S.Espanyolet	4 - 0
Felanitx - Campos	4 - 1
Campos - S.Salvador Artà	3 - 1

Poc a poc estan arreplegant els fruits de la feina feta. No varen començar massa bé, però milloren a cada dia que passa.

Pep Toni Sala Toral

Equip Infantil C.E. Campos

33

Foto: Fotos Maimó

D'esquerra a dreta i de damunt a baix:

1.— Antoni Adrover	10.— Jaume Roig
2.— Orosio Gil	11.— Nadal Riera
3.— Miquel Mas	12.— Miquel Rigo (Entrenador)
4.— Leo Marín	13.— Joan Lladó
5.— Miquel Bordoy	14.— Antoni Roig
6.— Biel Obrador	15.— Miquel À. Martínez
7.— Pere López	16.— Jaume Julià
8.— Ramon Llull	17.— Tomeu Fullana
9.— Simó Adrover	

Bàsquet

Sembla que la tornada a l'activitat, després de les festes, ha estat més o manco positiva per els equips campaners.

L'equip Senior Femení ha començat la lliga regular guanyant de manera clara els partits jugats a Campos, la manco, de concentració però, ha fet que es perdessin els dos partits disputats fora. Aquest equip sembla disposat a entretenir el públic i si aconsegueixen centrar-se podrem gaudir d'un equip que lluiti per encapçalar la classificació.

Els jugadors del Junior Masculí han anat millorant el seu joc partit a partit, fins al punt de guanyar, en un gran partit, al Santa Maria, tercer classificat. Ha estat una llàstima que les lesions i els nervis els hagin fet ocupar els llocs cuers de la classificació.

El Cadet Femení continua sense

rendir al seu millor nivell, però guayen partits: tres de guanyats per un de perdut. Ara ja només resta demostrar el que realment saben fer.

Els joves del Cadet Masculí van rebre «com a regals dels reis» tres lesions i una estirada d'orelles per part dels responsables, tècnics i directius de l'equip, cosa que ha fet que el seu joc millorés molt. Ara només els manca conèixer la victòria i que no s'hagin de tornar prendre mesures disciplinàries.

Només resta tornar a fer una crida als afeccionats campaners perquè vagin a veure els partits, és una bona manera de passar l'estona i els jugadors i jugadores dels diferents equips ho agracixen.

Miquel Oliver i Bauçà

Vela

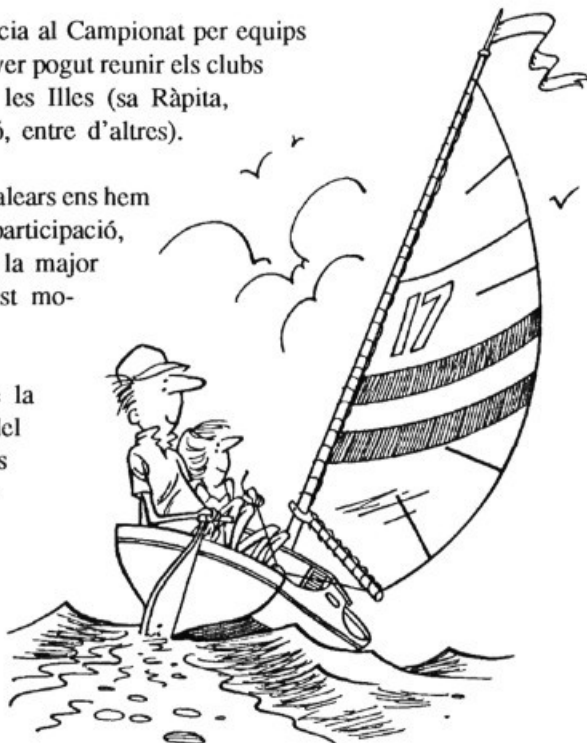
Organitzats per la Federació Balear de Vela i el Club Nàutic Sa Ràpita i amb el patrocini de sa Nostra i de l'Ajuntament de Campos, ha tenguut lloc en aigües de sa Ràpita el I Campionat de Balcars per Equips i el Trofeu Illes Balcars, ambdós en la Classe Optimist.

Pel que fa referència al Campionat per equips es considera un èxit haver pogut reunir els clubs més representatius de les Illes (sa Ràpita, s'Arenal, Eivissa, Maó, entre d'altres).

Del Trofeu Illes Balcars ens hem de fer ressò de l'alta participació, 107 regatistes, que és la major aconseguida fins aquest moment.

Els problemes de la periodicitat mensual del nostre medi, fa que ens sigui impossible reflectir els resultats, aquest hauran d'esperar fins el proper número.

*Redacció
d'Esports*

RESSÒ

Revista mensual

ANY 8

Febrer 1995 • N.º 67

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

M. Alcaraz

D. Huguet

P. Ollers

E. Tomàs

Coordinador Esports:

Miquel Oliver

Coordinadora Seccions Fixes:

Antònia Sitjar

Coordinadora Publicitat:

Carme Llaneras • Tel. 65.21.32

Maria Bauçà • 65.01.47

COL.LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Masclaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Antònia Serra

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

Francisca Oliver

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

225 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

Club Esportiu de Pesca Campos

Un any més i tot un caramull de proves que esperen als pescadors del Club Esportiu Pesca Campos. Però abans de començar una nova temporada s'ha de reconèixer els que han estat els millors durant l'any passat. Aquest fou un dels temes més importants de l'Assemblea General Ordinària celebrada dia 31 de gener al local del Club, Bar Ca'n Miquel. Altres coses a tractar foren l'informe del tresorer i el programa d'activitats del 95. Tot acabà amb una cocada i l'aprovació dels assistents.

Els guanyadors de la Regularitat de l'any 1994 reberen el trofeu de mans dels directius del Club. Foren els següents:

GRUMEIG

- 1er - Baltasar Font
- 2on - Gori Rigo
- 3er - Toni Lladó

- 1er Peça major- Joan Mas (peça de 650 grs)
- 2on Peça major- Buenaventura Campos (peça de 575 grs)

ROQUER

- 1er - Tomeu Salas
- 2on - Toni Lladó
- 3er - Miquel Salom

- 1er Peça major- Toni Puig (peça de 375 grs)
- 2on Peça major- Sebastià Forner (peça de 300 grs)

ROQUER DAMES

- 1a- Francisca Villalonga
- 2a- Francisca Serra
- 3a- Maria Salas

ROQUER INFANTIL

- 1a - Joana Clar
- 2on - Adrian Aragunde

VOLANTÍ

- 1er- Joan Llompart
- 2on- Toni Huguet
- 3a- Isabel Llompart

- 1er Peça major- Jaume Clar
(peça de 360 grs)
- 2on Peça major- Rafel Munar
(peça de 260 grs)

CAÇA SUBMARINA

- 1er- Guillem Barceló
- 2on- Andreu López
- 3er- Llorenç Gelabert

- 1er Peça major- Toni Cirer (peça de 1010 grs)
- 2on Peça major- Pere Antoni Oliver (peça de 305 grs)

CAÇA SUBMARINA JUVENILS

- 1er- Toni López

Hi va haver també una entrega especial a Joan Mas per la seva tercera posició al Campionat Balear de Roquer Veterans.

I la primera prova de l'any, el 3er Trofeu Pau Ballester, de dia 12 de febrer comptà amb una nombrosa participació, vint-i-dos seniors i quatre dames. Aquesta prova és l'única de l'any que es fa a Campos a la modalitat de llançat a Surf-casting i en principi s'havia de fer a la platja d'Es Trenc, però degut al mal temps a la mar aquell matí, la prova va canviar d'aspecte i es va fer una prova de roquer a la vorera de Cala Figuera, a S'Estret d'Es Temps. Al final la bulla va esser pera tots i els premis per en José Garcias com a primer classificat amb 1330 grs, en Miquel Salom com a segon classificat amb 1245 grs, en Sebastià Forner amb la peça major, un tord de 205 grs i na Francisca Villalonga com a la millor de les dones, 1272 grams de peix.

I ja a partir d'ara tots els pescadors es comencen a preparar per les proves vinents i per treure un bon lloc a la Regularitat'95 de la qual ja es repartiren els calendaris de les proves.

Fins una altra.

Jaume Clar

— La pesca a Campos té molts de seguidors

El teu esforç pot ajudar a protegir el medi ambient

Selecció dels fons i utilitzant els contenidors apropiats

Aprofita els Punts Verds

CONTENIDOR RECTANGULAR BLAU

Sí tot tipus de paper, preferentment d'oficina, revistes, diaris...

No papers bruts, amb restes de menjar, oli...

CONTENIDOR RECTANGULAR BLAU

Sí cartons de tot tipus, doblegats o tallats perquè ocupin poc espai.

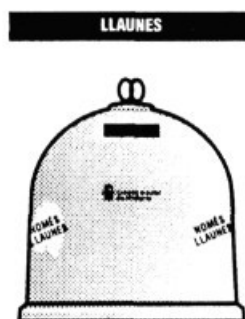
No tetrabricks, perquè tenen una làmina plastificada o d'alumini a dins.

CONTENIDOR IGLÚ VERMELL

Sí roba i sabates que es puguin tornar a utilitzar.

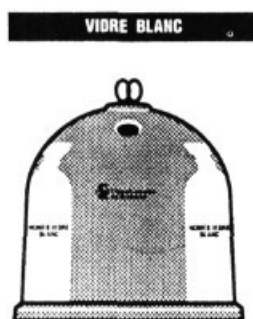
No roba bruta. Sabates molt gastades.

CONTENIDOR IGLÚ PLATEJAT

Sí llaunes de begudes i de conserves

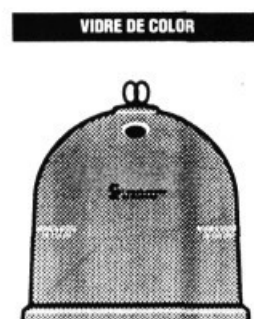
No altres objectes metàl·lics

CONTENIDOR IGLÚ BLANC

Sí botelles i pots de vidre transparent sense els taps

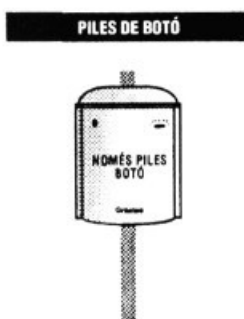
No taps ni bombetes.

CONTENIDOR IGLÚ VERD

Sí botelles de vidre no transparent (verd, ambre...) sense els taps

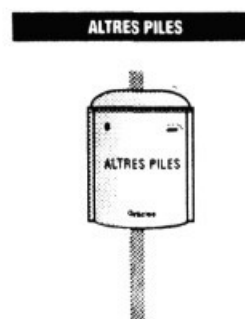
No taps ni bombetes.

CONTENIDOR GROC

Sí tan sols piles de botó. Els comerços poden sol·licitar un contenidor propi que recollirà l'Ajuntament.

No altres tipus de piles.

CONTENIDOR GROC

Sí tots els altres tipus de piles que no siguin de botó

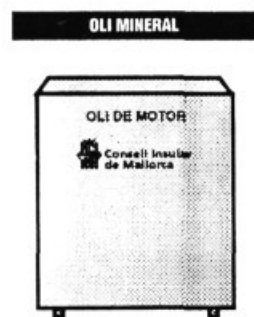
No piles de botó.

CONTENIDOR QUADRAT TARONJA

Sí oli comestible que ja no s'utilitza (d'oliva, soja, gira-sol...)

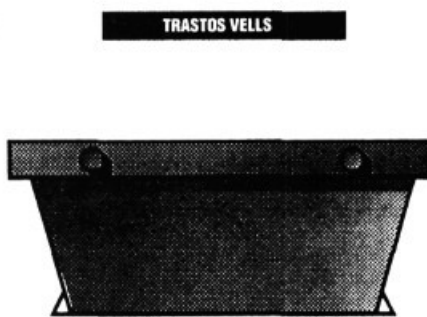
No oli de maquinària

CONTENIDOR QUADRAT GRIS

Sí oli de maquinària

No oli d'alimentació.

CONTENIDOR METÀL·LIC GROS

Sí objectes i trastos que ja no s'utilitzen. Si són molt voluminosos és preferible telefonar al servei gratuït de recollida

No restes de jardineria.

APROFITA ELS
PUNTS VERDS

CENTRES DE
RECOLLIDA
SELECTIVA DE
RESIDUS